

PERŽVALGA.

— Ant rubežiaus Vilniaus ir Ašmenės pavių didelis dvaras Taboriškiečiai tapo paskirti ant pardavimo: 2,300 dešimtinių jau nupirko aplinkiniai kaimiečiai, o dar 4,000 d. tebėra nenupirkta. Taboriškiečiai priguli ponui Skarbek-Vazynskiui, kuriuos jo proseniai nupirko net 1678 m. nuo kunigaikščio Sapiegos.

— Minsko gub. žemė kartą nuo karto tampa grobiu stačiatikių-maskolių. Teip, vien tik 1902 m. atpirkta nuo didesnių žemvaldžių lenkų 21,537 dešimtinių, iš kurių aplinkiniams kaimiečiams teteko 2,000 d. Abelnai šioj gubernijoje pernai turėjo žemės 15,156 kaimiečiai-stačiatikiai 2,200,000 d.; 336 sentikiai (starovierai) — 68,000 d.; 100 evangelikų — 350,000 d.; 87 mahometonys — 7,000 d.; 5,386 lenkai (ir lietuviai) — 2,000,000 d.; 153 žydai — 2,466 d.

— Vilniaus gubernatorius Pahlen padavadijo pabriku inspektoriams ir policijos viršininkams išlavinti žydams amatninkams paliudijimus, su kuriais galės apsigyventi ir už „rubežiaus įsikurimo“, kas pernai buvo aštriai uždrausta. — Lietuviams gi urėdininkams yra uždrausta užimti kokias nors vietas „šiapus rubežiaus“. Maskolių valdžia tveria visokius fantastiškus „rubežius“, o paskiaus tų „rubežių“ sergėjimui įstatus, galiaus stato ant jų gaujas lupikų, kurie plėšia nuo žmonių pinigų.

— Vilniaus, Kauno ir Gardino generalgubernatorius (dabar jau ministras), Sviatopolk-Mirsky, važinėjo po Kauno guberniją, kur visur tapo perponus ir kunigiją iškilmingai sutiktas. Varpais, teisybė, nebeskambino, nė barstė mergaitės po arklių kojų gelių, kaip kad darė važinėjant garšingam budeliui Orževskiui, iš kurio paliepimo Kražiuose tiek

išskersta nekaltų žmonių ir tiek pridaryta biauurybių su lietuvių moterims ir mergaitėms. Dabar jau užtenka to, kad Lietuvos satrapus pasitinka ponai ir kunigai, kaip savo apgynėjus, ir pasilaužo apie juos. Randasi, žinoma, ir iš kaimiečių tokių spangučių, kurie apie panašius svečius štiblinėja, kaip apie dievačius. Antai Jurbarko tulas Jonas Godlevskis vardan valsčionių labai žemai dėkavojo valdžiai ypatoje gen.-gubernatoriaus už leidimą spaudos, sulyginamas dieną apreiškimo tos caro „malonės“ su Velykomis. Kaimoje Kalnėnų, netol nuo Jurbarko, buvo surinkta buris mergaičių, kurios „augšties“ svečiams gražiai padainavo. Gen.-gubernatorius, kaip ruskis, mažai interesavosi lietuvių dainoms; užtai labai užsižingeidavo jomis draug keliaujas prancuzas du Bay, kuris nusirašė dainelių žodžius ir gaidas. Sv.-Mirsky gyrė kaimiečius už jų skirstymąsi į vienasėdžius, prie ko, jis tvirtino, kad valdžia umu laiku imsiątis lietuvius raginti geruoju ir versti varu.

— Nepoilo bus atidengtas Vilniuje Kotrės-kekšės paminklas; iš tos priežasties pribusęs ant tos dienos Vilniun net caro dėdė, Mikas Aleksandraitis.

— Kauno gubernatorius aštriai uždraudė fotografuoti Kauno miesto aplinkynes: tvirtynę per 25 varstų atstumo aplinkui, upę Nemuno, tolumo nuo jo per 5 varstus, o teipgi tiltus ir visus geležinkelio ruožtus per 2 varstu. — Dreba valdžiai kailis prieš visokius nematomus neprietelius! Rodos jau Prusijos neturėtų bijotis: teip broliškai dabar abidvi susigiminiavo; vienok mat neužsitiki ir ant jos.

— Iš Vilkmergės (Kauno gub.) rašo į Krajų: — „Teip nevykusių metų, kaip šimet, seniai pas mus nepamena. Dienoj šv. Onos, t. y. 26 liepos

s. s., paprastai žieminiai pasėliai esti baigiami valyt, šimeti rugių ir kviečių piutis vos nuo šios dienos teprasidėjo. Nuolatiniai lietūs, reikalingiausiame laike dėl žemdirbio, kliudo netiktai suvalymui javų, bet nedaleidžia įsėti nė pušų. Miestas po gaisro slinksta pirmyn palengva“. — Prie tų žinių reikia pridurti ir maskoliškų laikraščių tvirtinimus, liudijančius apie labai sunkų stovį lietuvių-žemdirbio Kauno gub. dėlei pragaištingų šimetiųjų laukams orų.

— Pamenate lankymąsi Amerikoje garsaus slavisto Čerrep-Spiridovyčiaus, kurs buvo atkakęs net iš Maskvos suvilioti carizmo tinklan lenkus. Kavinosi jis ir prie lietuvių; net persistatydamas D. L. Kunigaikščio Algirdžio ainiu, norėjo patraukti lietuvius prie slavistų sandaros Maskvoje, kurios jis pats esąs pirmsėdžiu. Tas mūsų pseudo-sątautietis neseniai buvo atsilankęs ir Serbijoj, vis su tuom patim tikslu. Bet ten nabagui nepasisėkė. Mat tapo patirta, kad jis emė dalyvumą išmušime Serbijos karališkos šeimos su ministrais. Pasiaiškinus teip nelemtai slapčiai ir pasirodžius, kad Č.-Spiridovyčius yra netik garbus garbios draugystės pirmsėdys, apdovenotas 44 rusiškais orderiais, bet podraug nemenkenis šnipas ir žmogžudys, serbai, Obrenovyčių dinastijos šalininkai, buvo parengę jam karštą piršį, nuo kurios vargšas vos spėjo slapčia pabėgti.

— Ne! Nors jau čia kasžinką sakyti Amerikos kunigų apteisinimui—tarp jų jau kas-nors giliai, organiškai sugedo. Neprivalytų mums apie tai minėti, jei nebutų užmetinėjama mums neva neteisingi udijimai kunigų ir stengimaisi „ardyti“ katalikišką (—skaityk: kunigų) tikėjimą, ir jeigu ne nuo to prigulėtų visas tolesnis lietuvių gyvenimas. Kadangi kunigija dar turi ant

mūsų liaudės didelę įtakmę, tai — kur tad ji nuves mūsų žmones, jeigu ji pati teip iškrypo iš kelio? Štai, idant parodyti, kad su mūsų nuomone sutinka ir kunigai, privesime žodžius „Žvaigždės“ korespondento, Patrimpo (išvilkusio iš kailio Karvojaus). Jis, kalbėdamas apie kunigines drėstes, sako, kad jos miega amžinu miegu; „mūsų kunigai draudžia žmones nuo apsišvietimo, o zokoninkui automobilius kasdien genda“ („Žv.“ n. 38). Priveda ir Namišio iš „Dirvos“ „keistas apie nus (kunigus) parašytus dalykus“. — Na, kunigėliai! Jeigu jūs patįs davinėjate viens kitam tokius pamokslus viešai, ta dėlko mums nepripažįstate tiesos tame dalyke kalbėti, tuom labiau, kad ta tiesa pasirodė pirmiaus išarta per mus?

— Turimė įnešti į laikraštinkystės metrikas užgimusį naują lietuvišką laikraštį Amerikoje. Tai yra seniai rengiamas Brooklyno kriaučių unijos organas — „Spindulys“. Jis išeidinės Brooklyne kas sanvaitę. Sunku kas-nors pasakyti apie jo busimą pakraipą; tačiau su pirmu num. pasisako, kad jis užgimęs dėlto, idant „išnaikinti tarpe lietuvių egojizmą“ ir kovoti su visokiais „ponais ir čionovnikais“ (suprask su tais, kurie nepagyre Brooklyno kriaučių už atsiėmimą savo aukos!) Tai gi „Spindulio“ uždavinys — apginti Brooklyno kriaučių nuplėštą „garbę“. Kadangi atsiėmimas aukos per laikraščius buvo nupeiktas, tai „Spindulys“, dar negimęs budamas, prisiėmė tą visą už įžeidimą savęs, ir mislijo: užgimt ar ne užgimt! Galiausia „dvasia teisybės“ pakūždėjo: užgimk! — ir jis užgimė... Rodos, kad „Spinduliui“ niekas nebuvo bandęs užstot kelią, kalba buvo tik apie pačios kriaučių unijos pasielgimą, vienok kas buvė šaujama į kriaučius, tą

susigaudė jis. Ir šiadien turi devizą: kovot su „nepriete-liais“...

— Beje, privatiškai gavome žinot, kad ir Škotijos lietuviai ketina išleisti lietuvišką laik-raštį.

— Ar girdėjote? Shenando-ah'o klebonas, Petras Abro-maitis, nupirkęs penkias far-mas, tarpe Washingtono ir Baltimores, ant kurių staty-dinsės lietuvišką mokyklą.

— Paskutiniu laiku lietuvių gyvenimas vėl pradėjo judėti. Užgimė projektas sutverti lie-tuvių socialistų partiją. Teipgi yra projektas paduoti nuo lie-tuvių memorijalą į tarptaut-šką sątaikos Seimą Bostone. Tai labai geistini apsi-reiški-mai.

Isz Lietuvos.

Naumiestis, Suvalkų gub.

Pabaigoj liepos š. m. buvo Naumiestyje krata pas krau-tuvininką A. Baltrušaitį, bet nieko raudosiuliai nerado, apart kelių nuo seniai užsili-kusių tai nuo pačto, tai iš ka-sos kvitų, kurias godžiai susi-glemžę, išsinešė. Kaip pasiro-dė, krata kilo iš to, kad koks ten, bene nuo Sintautų, Bovel-ninis, bespanguodamas paru-bežiais, tapo paimtas parube-zinių sargų su keliais pakais negeistinos Maskolijai litera-turos. Bovelninis save ištei-sinęs (kaži, ant kaip ilgai) su-gryzo namon; bet iš tos prie-žasties tapo padaryta keletoj vietų kratos, ir tuli žmonės yra gaudami. Ir pas Baltru-šaitį mat dėlto krata buvo, kad Bovelninis prisipažino, buk kada tai buvęs jo krautu-vėje ko ten pirkti. Baltrušai-tis buvo padavęs gubernatoriui prašymą, kad jam pavelytų dabar cenzūros leistas knygas pardavinėti; ir jau veik buvo gavęs daleidimą; bet po kra-tai gavo žinią, kad nė jokių knygų Baltrušaitis neturįs tie-

sos pardavinėti: Tai kas da-rosi besidžiaugiant valdžios malonėms! *Skaitikas.*

Suvalkai.

25 liepos vietiniame kalėji-me prasidėjo kalinių badavi-mas dėl šios priežasties: pabė-gus iš kalėjimo Neišuliui, atė-mė iš jo draugo, likusio kalė-jime, knygas, tabaką, šviesą ir nebeleido jo pasivaikščioti. Kitiems areštuotiems ir sutram-pino laiką pasivaikščiojimo. Pasiryžo kaliniai atgauti savo „tiesas“ badavimais ir vienbal-siai nutarę, pradėjo badauti. Pirmą dieną badavimo atbėgo kalėjiman prokuroras. Ba-dautojai išdėstė jam savo rei-ka-lavimus. Bet prokuroras atsakė, kad tie reikalavimai — „vaikiški“. Ant rytojaus ap-lankė badaujančius gubernato-rius ir žandarų adjutantas. Badautojai tvirtai laikėsi prie savo reikalavimų. Guberna-torius grumėjo, kad liepsias juos valgidiinti per prievartą. *„Poslied. Izv.“*

Dusėtai, Kauno gub.

Mūsų miestelyj 8 liepos (s.s.) pasipylė iš nakties atsišauki-mai; tiščiausia jų buvo pri-barstyta ant šventoriaus ir ant rinkos, kur mat buvo kimšti-nai prisirinkusių ant atlaidų žmonių. Visi atsišaukimus (čia sugudėję žmonės vadina „afiškomis“) maloniai rankio-jo ir su pasigerėjimu skaitė. Kiti ir į namus parsinešė. At-sišaukimai išmėtyti buvo šie: „Jauniems kareiviams“ ir „Du priešu susitiko ir susikirto“. Ant kelių teipgi visur buvo išmėtyta. Kavolių sodžioje (kuri didumu lyginasi prie ko-kio mažo miestuko), per kurią einasi didžiausias vieškelis į Ju-zintus, visi rutų daržėnai buvo pribarstyti lapeliais. Mergelės ruošdamos į bažnyčią, išėjo pasiskinti žolynų ir rado ant jų atsišaukimus. Kada sku-binai įsinešė į grinčias ir pa-sirodė radinius tėvams ir na-

miškiams, tie skaitė ir galvas kraipė, negalėdami atsigosti, kas buvo toks geras aprupinti rutų žolynus su tokiais gražiais lapeliais. *A. D. Kariukas.*

Juzintai, Kauno gub.

Dėl mus žmonelių vėlei at-sidaro vartai išganymo. Nuo 5 rugsejo atsidengė jubilėjai dėlei sukaktuvių 50 metų nuo pripažinimo nesuteptumo Ma-rijos Mergelės. Bet mus pra-baščius sakė, kad ne dėl visų ta laimė bus duodama. Kurie turi kokį nors pripratimą — ar tai prie mergelių, ar prigu-lentis prie teip vadinamų „so-cijalistų“, teipogi skaitanti piešingas Romai knygas, — neapturės tos „mylistos“. — Tegul bus ir teip sau. Ati-duodam męs tą išganymą tiems, kurie laizo papades ba-tų „dvasiškųjų tėvų“; męs jieškosim išganymo per aį švie-timą, ir vesim savo darbą dė-lei atidarymo akių mūsų žmo-nelėms, dėlei jų pačių gero. *Ex-populi.*

Isz Szkotijos.

II.

Tarp šitų dviejų kompanijų — „Sandaros“ ir „Varpo“ — konkurencijos, varomos vienu su kitais, nukentėjo labiausia „Šviesos D-tė“: mat du komi-teto sąnariai dirbo „Sandaroj“, o du „Varpo“ kompanijoje; vieni sukitais nekalbėjo, ueda-rė susirinkimų, neragino kuo-pų pinigų mokėti. Wishaw kuopa „Šviesos D-tės“, kur dirbo knygius, suvis paio, ne-mokėdami per du metu už laik-raščius. Su Holytown kuopa, kur dirbo sekretorius dr-stės, teip pat atsitiko. Pasiliko vien kuopos Burnbank'e ir Bell-shille. Dabar iš visos „Šviesos D-tės“ kuopų yra 4-rios. Ir tai sutaisytos naujo viršininko, p. B. Kaip ilgai laikysis, neži-nia; kadangi kaip sąnariai teip ir komitetas užsiima vien tik savo reikalais, mažai rupinda-

mos apie apšvietimą.

Taigi, biznieriai pas mus dygsta, kaip grybai po lietaus. Apart šių dviejų didesnių kompanijų yra ir mažesnių. Bellshille turi keptuvę J. Leš-čika; ir tas varosi su kitais. J. Levanas et Co. duonkepis; šitas atstume nuo Glasgovo 30 mylių. Ayrshire Hamilton Company „Balsas“ — duonke-piai; šitie varo „biznį“ susidė-ję su žydu. Matoma stoka lie-tuviams proto, kad žydą pasi-samdė į pagelbininkus. Ban-nyrigge turi krautuvę J. Pe-trušaitis. Glasgove Ozelis turi krautuvę valgomų daigtų ir knygų. Bellshille J. Saka-lauckas turi krautuvę vienu knygų, rozančių ir šiaip kito-kių smulkmenų. Glasgove J. Lebedis, ir J. Sarafinas turi kriaučių šapas su keliais dar-bininkais. Motherwelle A. Liutkevyčius drabužių siuvi-nyčią su 7 darbininkais ir krautuvę. Bellshille J. Pet-raitis teipgi. Glasgove yra kooperatyviška d-tė duonke-pių, kuri vardo neturi; apie 6 mėn. laiką kepė ir turejė 70 sąnarių. Dabar ji subankru-tijo ir tą keptuvę paėmė „San-dara“. — Taigi iš viso turim 10 krautuvių valgomų daigtų, 7 keptuves, 4 kriaučių šapas, 1 knygų krautuvę. Apart lie-tuvių „biznierių“ yra ir žydų; bet žydai ant kaimų negali ilgai gyventi: keli buvo užsi-dėję, bet nusibankrutijo. Ant kaimų lietuviai laikosi saviš-kių. Glasgove gi laikosi prie žydų. Pertai ir kooperatyviš-ka dr-stė negalėjo išsilaikyti. Platinančių tarp žmonių darbininkų susipratimą bei apšvietą — mažai yra. Yra socialdemokratų kuopa Bell-shille, Tėv. Myl. Dr. k. Mos-sende; bet ir šios, neturėdamos daug sąnarių ir žmonėms dėl jų nesimpatizuojant, mažai ka-gali padaryti gero (nb. lietuvių socialdemokratų kuopa su ke-liais sąnariais yra daugiau paaukavę darbinikiškiems

reikalams, negu kartu visi čia nykščiai „biznieriiai“!) Kas do priezastis yra, kad „biznieriiai“ — lygiai Amerikos kaip ir Škotijos — tautos reikalams labai mažai skiria? Škotijos galima da pateisjt, nes šitie viešai nenori garsintis. Jeigu kurie ir šelpia, tai slaptaį tą daro, kadangi čia kuone visi „biznieriiai“ veda prekystę su Maskolija (? R.), tai mat gal delto ir nesirodo. Kuom gali išsiteisjt Amerikonai? Juk jiems prekystę neparanku vesti su Maskolija ir nerėdo darbininko algas?

Pas mus dabar moka už 8 valandas darbo 5-6 šilingus. Ketina da numušti 1 šil. Valgių produktai gana storai pabrango, o mūsų „biznieriiai“, besivaržydami, daro didesnes „dividas“ (nuotrupas), kas atsiliepė labiausia sunkiai ant pavienių ypatų. Teip Hamiltono duonkepys nuo duonos nutrupino 18½%; duoną sumažino, o prekė nepinga. Moterims iš nuotrupų pelnas, o „burdingieriai“ skriauda. Mūsų moteris, visos eina rodos į išpažintį, vienok, jeigu duonos bakanukas pareina 5 penai, o nuo vyrų ima 6, kažin, ar tas nėra nuodėmė? — Tankiai atsitinka tokių darbų tarpe žmonių, Dievą ir kunigus mylinčių, bet nematančių, kad kitam daro skriaudą!...

Dvarokas.

Isz spaudos.

Handos bei Yldeginio pasargos.

— Nagi kas toliau yra „Vienybėje“ (Nr. 27). Štai p. Ramanauckas paduoda žinią iš So. Boston, Mass., kad čionai „10 d. birželio kun. J. Žilinskas, bažnyčioj užkvietęs komitetą nuo visų draugysčių, idant pributų į jo namą apkalbėjimui apvaikščioti atminimą iškovojimo nuo maskolių lietuviškos spaudos“. Ir 17 d. berželio atsilikęs tasai apvaikš-

čiojimas. Buvo ir kunigai ir šiaip jau žmonės. Kaip tie, teip ir kiti kalbėjo labai gerai. Ištikro, labai dailu, kad tą abelną lietuvių dalyką atmena ir pamini visi lietuviai išvien, be skirtumo savo parapijinių pažvalgų. Tarp visų kalbų įdomiausia kalba kun. Jakščio. Jis tarp kitoko esą pasakęs, kad Bačkaucko „Saulė“ mus neapšvies. Čia korespondentas nuo savęs prideda kabėse: „tas beveik teisybė“. Ne „be veik“, bet tikra teisybė. Rods, ir tai da ne visai tikra teisybė, nes — kaip jau augščiaus matėme, — ji nieko ne švitčia, tik tamsina. Chicagos „Lietuva“, sako kalbėtojas, mus nepadarys lietuviais, o Plymoutho „Vienybė“ mus nesu vienys; priminė, girdi, kviečius ir kukalius (suprask — tas visas piktžoles, kurias mudu, kiek galint, pradėjova ravinėti)... Ot prie šitos nuomonės, tai galima pridėt: „tas beveik teisybė“. Tik gaila, kad kalbėtojas nepilną davė paveikslą savo išvadžiojimų. Jam reikėjo butinai da pridėti, kad „Žvaigždė“ nenuves mus į Betlejų prie naujai antrą kart už gimusio mokslo stainelėje Gelbėtojaus nuvargintos ir prispaustos žmonijos; „Kataikais“ nepadarys mus laimingais katalikais, nes daug žmonių yra nekatalikų ir ne mislijančių buti katalikais, o vienok mažiau laimingi ir doringi, o tankiai doresni už katalikus; „Tėvynės Sargas“ neišsergės tėvynės, kaskarts grimstančios gilyn į vargus; „Varpas“... jo metalinis balsas nėra gyvu balsu; „Darbininkų Balsas“ — gyvas balsas, nors šios dienos nelaisvės atmosferoj ir jis negali būt grynas, be disonansų; užtai jis turi plačią ateitį, nes apglėbia visą žemės obuolio paviršį; ir tol jis bus, kol ant tos žemės darbininkai bus reikalingi.

Aš misliu, guodotinas kalbėtojas visiškai sutiks su tais

mano žodžiais, kuriuos aš už jį čionais pridejau...

Tai mat.

Politiszkos žinios.

Politiszki sanvaitės nuotikiai.

Amerika. Amerikos laivynė nepoilgo taps lygi su pirmalėms viešpatystėms kariškose pajiegose ant marių. Užgyrus kongresui visokiais galimais kaštais didinti laivynę, į trumpą laiką, kaip iš vilnių neriasi dideli laivai. — Jau padirbdinta kreiseris „Milwaukee“ nešantis 9,700 tonų, ir pasiiriąs 22 mazgu į valandą; jis neš 14 šeše-colinių, 18 tri-colinių kanuolių ir 18 viena-avarių greitai šaujama šautuvų; — kaštavo \$2,825,000; užmieryta dirbti kariškas laivas „New Hampshire“, nešantis 16,000 tonų; neš teipgi — 4 dvylika-colinių, 8 aštuon-colines, ir 12 septyn-col. kanuoles; teipgi dirbdys dar vieną didžiausį laivą, kokio nėra dar Amerikos laivynėj, nešantį iki 20,000 tonų, — 10 dvylika-col. ir 20 tri-col. kanuolių. Tas viskas kaštuos į kelesdešimtis milijonų dol., kuriuos turės apmokėti paprasti žmonelės, visai nereikalaujanti nė karių, nė kariumenės, nė kanuolių, vien tik triusiantis apie kąsį duonos dėl savės ir savo šeimynų. — Tai mat vis daro politika „auksinės“ republikonų valdzios!

Ant pilipiniškų salų labai yra išsiplatinęs paprotis vartoti opijumą, kurį biedni gyventojai naudodami vietoj svaigiančių gerimų, baisiai suardo savo sveikatą. Tą paprotį jie parsieinė nuo kyniečių. Opijumas labai yra sveikatai vodingas! Idant sulūkyti opijumo vartone, buvo užmanęs jau buvęs gubernatorius Taft paimti jo pardavinėjimą į Amerikos monopoliją. Taftui prašišalinus, tas projektas buvo užmirštas. Dabar jis vėl yra svarstomas, ir nepoilgo kongresui bus perduotas dėlei per-

varymo per legislaturą ir greitai įvykdimo.

Rusija. Rusijos valdzia užsiėmusi su Mandziurija ir dėlei jos pradėjusi su Japonija karę, paleido iš savo godžių nagų vieną labai riebę kąsį. Tas yra — Tibetas. Tibetas, kuris ikišiolei buvo neva po Kynijos protektoratu, dabar galutinai pakliuvo po globa, ne mažiau godesnės už Rusiją Anglijos. Rusija surišusi pati sau rankas, daleido Anglijos ekspedicijai, lydimai kariumene, įsibriauti Tibetan, kur ši ir padarė su tibetėnais sutarmę, gvarantuojančią visą pirmybę pirklystėj Anglijai. Dabar Rusija rusčiai šaukia, kad Anglija sulaužiusi pirmesnes tarptautiškas tarybas vis dėlei tos pačios Tibeto pirklystės. Anglijos parlamentas atsakė, kad ji naudojasi tokiais pat keliais įgyti savo tavorams turgavietes, kaip ir Rusija kad norėjo įsigriebti prie Korejos. Rusija tuom atsakymu, žinoma, nepasikakina ir grumoją atsiteieti su Anglija kitoniškai teip greit, kaip ji išsipainios iš dabartinės karės. Suprantama, kad toks ketinimas Anglijos visai nebaido, nes ji jaučia, kad ar šaip karė užsibaigs, ar kiteip, Rusijos spēkos bus išdraikytos ant daugelio metų. O per tą laiką daug vandens nutekės ir daug dalykų virs kiteip. — Karėgi Rusiją baisiai nusilpnino. Laivynė beveik visa Azijoje sunaikinta. Kaslink Baltiko laivynės, kuri nežiurint į teip seną žadėjimą išsiųsti ją į Tolymuosius Rytus visgi dar tebestovi pakraščiuose Baltiko, tai ta laivynė ne teip yra druta, kad galėtų atsispirti prieš pilnai užviešpatavusius visus Azijos vandenį japonus. Berods paskutiniu laiku sakoma, jog Rusija papirko dar 4 kreiserius nuo Argentinos, kurie buk jau ir pribuvę į Liepojaus portą, bet tai dar vis labai maža, kad galima būtų tikėtis nuo tos laivynės

kė gero. — Pašinėja Rusiją ir viduriniai prieš ū, — tai vis diegai busimos revoliucijos. Kadangi rengiamoje revoliucijoje, tarp kitų visų pavergtų tautų — ima dalyvumą ne paskutinės svarbos ir žydai, tai šius nabagus valdžia baisesi engia. Engia ir žudo visokiais keliais. Siundo valdžia ir jos tarnai — popai tamsius žmones, kad žydus muštų. Ir šie — muša. Štai Sosnovyčiuos, Lenkijoje, 17 rugs. įsiuodyta minia labai žydus sumušė — užmušė vieną moteriškę ir apie pusšimtį smarkiai primušė. — Tokia Rusijos naminė politika!

Vokietija. 20 rugs. atsibuvo Berlyne metinis susivaišavimas socialdemokratų, kur, tarp ko kito, tapo sužinota, kad skaičius partijos sąnarių paskutiniaisiais metais dikčiai priaugo. Skaitlius socialistiškų laikraščių siekia net iki septynių dešimčių, su 600,000 užsimokančių prenumeratorių. Nutarta, tarp kitko, kovoti su girtuoklyste. — Už tai ir nedvylai, kad Vokietijos valdžia, matydama tokį socializmo ugį, siunta ir neriasi iš kailio, prilygdama persekiojimuose laivos dvasios cariškam despotizmui. Socializmas — tai yra kardas kabantis ant valdžios galvos.

Italija. Susilaukė sau sosto paveldėjų ir Italijos karalius, kuris tapo apšauktas Italijos sosto įpėdiniu ir Pijemonto kunigaikščiu. Vardą davė — Humberto. Ir navatnas daigtas! Tuomtarpu, kaip Rusijos įpėdiniui užgimus, rusišką laivynę japonai baisesi sumušė, o dienoje jo krikštynų įvyko nuozmi skerdynė Liaoyange, teip ir Italijos sosto paveldėją užgimusį valdiniai nelaimingu apsireiškimu pasveikino. Turim ant minties sukilimą socialistų, prasidėjusį kaip tik tą dieną, kada monarkistai, atsižinoję apie gimimą karaliuko, ėmė ant gatvių krykštauti iš džiaugsmo. Sukilimas socialisti-

stų yra labai gresmus: Romoj, Neapolyj, Genua ir kituose didesniuose miestuose įvyko rusėios muštynės ir užpuolimai ant augštesnių urėdninkų. Nors valdžia sulaukė visus telegramus ir uždraudė laikraščiams rašyti apie sukilimą, tačiau pašaliniais keliais praslino žinios, jog daugelis sumišime užmušta ir apstūps skaitliai sužeistų. Priežastis maištų yra — iškilę dideli keleto industrijų straikai, ir valdžios pasistengimai tuos straikus apmalšyti su pagalba kariaunos. Socialistai už straikierius užtarė, ir iš to pakilo sumišimai. — Teip tai pasveikintas tapo naujai užgimęs princas Humbert!

Serbija. Apšivainikavimas karaliaus Petro atsibuvo 21 rugsėjo. Nežiurint į pranašavimus neprielankių dabartiniam Serbijos sostui politiškių rinkinių, kad tą dieną turės įvykti dideli maištai, — nieko tam panašaus nepasirodė. Sumišimų vienok karalius ir jo šalininkai labai bijojosi ir tikėjosi kad jie bus. Užtaigi tą dieną pastatyta tapo ant kojų visa kariuomenė, policija ir šnipai. Visa šalis tą dieną išrodė ne kaip ant linksmos karuna-cijos dienos, bet kaip ant kariško stovio. Išėina teip, kad karalius Petras per lavonus užžergė ant sosto ir su pagalba kanuolių, durtuvų, šaudykliu užsikėlė ant savo galvos vainiką. Koks bus viešpatavimas, nesunku atspėti.

KARĖ

Maskolijos su Japonija.

Jeigu paminėsime, kad japonai su savo vadu Oyama pusračiu spaudžia Mukdeną, kad kasdiena tai šen tai ten įvyksta smulkus susidurimai ir kad karės korespondentai skelbia Kuropatkiną esant labai nusiminusiu ir pasirengusiu — jei japonai pasiryš griežtai at-

akuoti Mukdeną, — trauktis „gera tvarka“ į Harbiną, tai mažai kas mums bepaliks apie Mukdeną kalbėti. Užtai iš kitos pusės, laikraščiai tveria karštas istorijas apie verdančią kovą Porte Arthuro. Teip, žinios iš Chefoo praneša, buk nuo 19 iki 21 rugs. japonai įnirtusiai užsipuldinėję ant maskoliškų gintuvių ir keletą iš jų įgriebę. Kiek žuvo žmonių prie to, tikrai nepasako, — ypač kiek krito maskolių. Japonų gi per tas tris dienas, anot pasakų kyniečių, dingę į 3,000. 27 rugs. teipgi girdėtis buvę šaudymai; smulkmenų iš tos dienos nepaduoda. Tačiau visos tos žinios nėra dar patikrinamos. Ypač Peterburgo telegramų biurai pilnai jas užginčija. Kaslink tolesnio likimo armijos esančios Mukdene, tai karės žinovai mena, kad japonai ant jos neužpuls iš priešakio, turėdami tam tikrus savo strategiškus planus ir norėdami išvengti aplieti krauju kyniškų karalių istoriško kapinyno, kuriuom kyniečiai nuo senų laikų labai brangina. Sako, kad japonai krapštys maskolius laukan iš šiaurinės ir šiaur-rytinės pusės miesto. — Rusiški laikraščiai rašo, kad pačioj Rusioj jau esanti surengta ir antra armija į Mandžurijos kelionę. Ji, anot tų šnektų, papildysianti Azijos kariuomenę į 700,000 karių. Jos privadziotoju esąs paskirtas gen. Grippenbergas, vėteranas daugelio karionių ir dabartinis vadas Vilniaus kariškos apskryčio.

Dalis darbu.

¶ BALTIMORE, MD. Čianyškėjų budavonių darbai suvisu tapo sulaukyti, dėlei iškilusio tinkavotojų straike. Jie nori iškovoti mokestį \$4,50 už aštuonių val. dieną darbo. Iki šiol jie gaudavo tik \$4,00.

¶ FALL RIVER, MASS. Medvilnės verpinyčiose straikas vėl atsinaujino. Neseniai buvo jau besugrįžta straikieriai prie darbo. Bet umai unija vėl padavadyjo straikuoti tolesniai. Sako, jog straikas busęs išlaimėtas. Vienok laikraščiai rašo, kad straikieriai tapo įvilkti į baisų padėjimą: daugelis šeimynų stovi ant kranto prapulties — bado. Suprantama, kad darbdaviams iš tokio stovio labai lengva bus pasinaudoti, kad sulaužyti, darbininkų vienybę.

¶ WILKES-BARRE, PA. Ir toks mažas miestukas, kaip šis, parodo, kiek išperėjo tarpe kapitalistų solidariskumo. Visi stambesnių industrijų kontraktoriai sutarė panaikinti su unijoms sutarimes ir apskelbti savo darbavietes ant principų „atvirų šapų“. Tą savo nenaudų užmanymą ketina įvesti į veikmę nuo ateinančios savaitės. Dabar apskelbė, kad visi darbininkai unijistai, norinti pašilkti ant senų vietų turį paduoti tam tikras aplikacijas (paprasyms). Kurie nenorės to padaryti, tai yra nesutiks išstoti iš unijos, bus nuo darbo atliuosuoti. Į jų vietas įstatys sugraibę visus bedarbius nuo gatvių. — Pagal siulo, randam kamuolį. Matom, kad pasididindimas ateivystės kapitalistams po rankos. Ateiviai vaikščioja be darbo po gatves, kapitalistai juos meškerioja ir su jų pagalba kraiko unijas.

¶ MAHONING VALLEY, OHIO. Viršininkai Amalgamated Association of Iron, Steel, Sheet and Tin Plate Workers Pittsburg, Pa., iššaukė 20,000 savo sąnarių į straiką, dirbusių vietinėj U. S. plieno dirbtuvėj.

¶ NEW YORK. Budavotojų unija, turinti į 70,000 sąnarių nutarė iššaukti visuotiną straiką, jeigu kontraktoriai prieštaras ir tolesniai pasirašyti ant paduotų per uniją išlygų.

Iš Amerikos.

Milicijos vadai
po sudu.

Kapitonas Ilitch ir trys kiti leitenantai, kurie privadžiojo miliciją laike gynimo kalėjime esančių negrų nuo minios Statesborough, Ga., tapo paduoti kariškam sudui už pataikavimą užpuolikams ir padavimą jų rankas dviejų negrų — Cato ir Reed, — kurie negrai pasakius tapo prie stulpų ugnyje iškepti.

Kuomet valdininkai darbuojas — įstatatai silsis.

Prasidėjus politikierių mėškeriojimams ant sau prielankių balsuotojų, žymiai pasidau-gino skaitlius visokių nedorybių ir laužymų šalies įstatų per įvairius žemo ir nuožmaus pobūdžio žmones. Valdininkai mat pradėjo gyvenimo dienas dėl savęs, o ne dėl šalies. — 15 rugs. gražaus kaimuko Carlisle, Ind., gyventojai, baltveidžiai, susitarę nusikratyti savo kaimynus juodusius, sudarė jų apie 20 šeimynų ir per prievartą išvarė juos laukan, o jų daigtus, rakandus ir kitką viską išmetė iš namų teipgi. — Matant tokius valstiečių pasielgimus, užaina ant mislies sąprotavimai, kad toki pusgyvulėliai apie jokus šalies įstatus, gvarantuojančius žmogaus liuosybę, nėra ne girdeje. Iš kitos pusės, matyt, jog pasidėkavojant tvirtinimams uolių „Dievo tarnų“, labai gerai yra persitikrinę, kad negras, tai „yra sutvertas ne Dievo, bet velnio“, kurio ir šalinasi bei utengiasi iš savo draugijos iškrapštyti. Negrai, matydami kaip įstatai liuosybės yra dabojami, stengias baltiems atkeršyti ir iš to kyla vėl visokios nedorybės.

Argi butų vienok tiesa?

Neseniai Topekoje, Kan., areštavojo bevagiant tulą plėšiką, R. Slagel, kuris esąs vie-

nas iš ištremtųjų iš tos valstijos angliakasių laikuose strai-ko. Tas Slagel prisipažinęs dalyvavime toje piktadarystėje 5 berzelio Coloradoje, kur pakistas dinamitas išskelė augštytyn trukį su žmonėmis ir kur prazuvo baisia mirtim 11 nuo darbo grįžtančių skebų. Jis tvirtina, kad buvęs pasiūstas nuo unijos viršininkų, ir nurodo kitus savo bendradarbius. — Jeigu tas Slagel nėra koks nuo kompanijų papirktas niekadarys, ir jeigu jo tvirtinimai pasirodys teisingi, tai, suprantama, kad unija davė į kapitalistų rankas drutą botagą, kurio smugiai suteiks jai aštirus sopulius.

Naujas siurbėlius ritas iš kiaušinio.

Tris didžiausios auklėnyčios tabako Amerikoje, kompanijos: American, Consolidated ir Continental, apdirbo projektą susivienyti visoms trimis į vieną trustą po vardu: „American Tobacco Co.“, sudedant abelną virptį (stock) iš dviejų bilijonų ir 500 milijonų dolerių. — Pernai visos trys kompanijos, budamos pavieniui, gavo iš tabako gryno pelno į 22,000,000 dol. Reikia pamislyt, kaip greit toks siurbėlius-trustas įbimbės, kada sukraus tokią milžinišką sumą pinigų į kruvą!

Draugija eina
palaidyn.

Amerika turbūt pirmiausi šalis bus ant svieto, kuif draugija sutraukys amžiais prigyventus papročius. Neziurint jau į kitus naujus jos gyvenimo apsiereiškimus, diena iš dienos ji labyn niekina venč avonystės ryšius. Teip štai kad ir valstijojej Ohio, kaip statistika tvirtina, nuo Naujų Metų iki 1 liepos įvairiose valdinyčiose buvo paduota net 11,868 prašymai delei legališkų išsijungimų iš moterystės (divore-)! 4316-kai buvo užganėdinta, o kitų prašymai atmesta. — Valstijos Surinkimė (assembly)

stygavoja ant toliaus išdirbti naujas tolinkui tiesas, kurios paremtų atsipalaiduojančius Hymenėjus ryšius.

Klaida apsimokėjo krauju ir mirtim.

Iš Knoxville, Tenn., 24 rugsėjo, išėjo keleivių trukis į Salisbury, N. C., ir kelio užuolankoj, ties New Market, Tenn., susitiko su kitu tokiu pat trukiu. Susidurimas buvo labai baisus: užmušta netoli 60 žmonių, o sužeista suviršų puantro šimto. — Kaltybė buvo konduktorių, kurie negerai išskaitė jiems duotą paliepimą.

Iš lietuvišku dirvu Amerikoje

Du Bois, Pa. Skaitydamas laikraščius užtinki visokių naujienų, ypač apie tulų vietų lietuvių atbudimą ir darbavimąsi ant tautos labo. Bet apie šitą koloniją, tai nėra kam ne žodelio pranešti apie lietuvių gyvenimą. Jeigu čia ir būna kada kas daroma, tai bet ne ant tautos labo, tik tai ant naujos tikėjimo. Čia yra 3 lietuvių organizacijos: 2 savitarpinės pagalbos dr-stės — po cenzura ausine — ir 3-čia — Ukėsų Kliubas, — liuosas nuo ausinės, antru kartu atbudavot as ant to paties čarterio, tik su atmaina konstitucijos, kur tapo įspriausta, kad kliubas turi užlaikyt savo salę ir rūpinties uždėt knygyną; bet apie knygyną dar niekas ne įnešė jokio balso, nors jau metai laiko perėjo, kaip subudavotas kliubas.

Pereitą rudenį subruzd mus lietuviai atsikratyti nuo kun. Šimkevyčiaus, ir abidvi bažnytinės dr-stės sutarė parsitraukti sau kunigą be vyskupo malonės. Teip ir padarė. Surašė ilgą gromatą pas kunigą Urbaną į Chicago, prispaudė pečėtis ir nusiuntė. Štai už 2 savaitių pribuvo pageidautas vadovas. Ką čia daryt? — klausė viens kito, — vest į bažny-

čią — Šimkevyčius ne priims. Ir vėla bėda. Ant galo sutarė statyt naują bažnyčią ir rinkti tam tikslui pinigus. Rinko per 8 mėnesius ir nežinia, kiek jie ten surinko. Kunigui mokėjo algos \$60 kas mėnuo ir vieną sklypą žemės nupirko už \$400, o už antrą įmokejo \$60 ir vėl atsimetė. Štai atsirado nauja kliutis: kokia ten bobą pasakė komitetui, buk kun. Urbonas turjis Chicagoje pačią ir vaikus ir ketinas juos parsigabenti ant parapijonų sprando. Šitie pabugę jo pačios ir vaikų, metė savo visą užmanymą į šalį, nuėjo pas kunigą ir atsiėmė visus savo archivus, o jam paliepė išsinešdinti laukan; ką tas 1 liepos ir padarė. Dabar tas sklypas žemės liko ant 4 „brosvininkų“ rankų ir nežino, ką su juom padaryt: vieni sako reikia statyt lietuviška salė, o kiti sako — bažnyčia, ir tuomi nesusitaiko. Bet prie kun. A. Šimkevyčiaus ne grįžta, neina nė į bažn., nė mėnesinės moka. Vienok krikštai, šliubai, palaidojimai buva atliekami per kun. Š.; na, ir vis jam gėšeftas eina: už šliubą ima \$10, už krikštą — \$5,00, už palaidojimą — \$10 ir daugiau.

A. A.

New Haven, Conn. 5 rug. atsibuvo Lietuvių Kliubo būlius su prakalboms, ant kurių pribuvo šie kalbėtojai: pp. S. Gilius iš Worcester, Mass., J. Tareila ir J. Kuzmickas iš Waterburio, Conn. Prakalbos buvo labai akyvos ir daug ko žmogus galėtų sau pamokinančio išgirsti, jeigu mūsų žmonės turėtų ant tiek supratimo, kad laike prakalbų reikia tykia ir gražiai užsilaikyti. Ant minėtų prakalbų gi trukšmas buvo neapsakomas, kaip per moterėles, atsivedusias po kirbines vaikų, teip ir vieną-kitą iš suaugusių, kurie tiek buvo prisiriaubę, kad jiems jokios prakalbos nebe-

buvo galvoje. Jie rasi nežinojo ir kur beša. Ant kiek kalbėtojams kliubas ištaria už gražius privadžiojimus ačiū, ant tiek nepokėjusius padorai užsilaikyti papeikia. Malonu būtų, kad tokie dalykai neatsikartotų...

Kl. squarys.

Wanamie, Pa. Musų lietuviai dar gana yra tamsūs. Jokių gerų užmanymų pas juos nėra; nerengia nė prakalbų, nė susirinkimų; žodžiu, tautystės reikalai pilname suskurdimė. Rods galime pasigirti tuom, kad turime iš desėtko sąnarių T. M. D. kuopą, bet ir ta susideda iš dviejų miestukų — Wanamies ir Glen Lyon. Yra ir pagelbinė „Atšros Vartų“ dr-stė, bet ta į tautišką pusę nenori ir pažūrėti. Kunigas Servetka iš pradžių buvo pradėjęs darbuotis, — sutvėrė blaivystės draugiją, — bet dabar užsiima tuom, kad tveria rožančinę moterių draugiją ir ima nuo jų dolerius. Paskutiniu laiku buvo jau ir jo avutės pasiūsius: mat buvo nutarę nebemokėti į parapiją, bet kiti su-izgribo, ir nubėgę pas kunigą, išpažino savo „paklydimą“ žadėdami ant tolesnio vėl būti ištikimais avinėliais.

Vietinis.

East St. Louis, Ill. Straikui mėsinyčiose jau pasibaigė, — su pralaimėjimu organizuotų darbininkų. Dabar straikavusieji darbininkai bus primami į darbą tik tai po kelis, kaip kada darbdaviams prisireiks; kiti galės sav valkiotis. Tai pasekmės straiko!

Tęsianties straikui labai dar davosi Socijalistų Darbo Partija, aiškindama žmonėms, kad darbininkų išganymas įvyks tik tai tada, kada jie balsuos už socialistus. Bet turbūt mažai kas ant to tėmyjo.

Pasibaigus straikui rasi ir šįmet užsidedusi S. Daukanto dr-stė, o S. L. A. kuopa, išsi-

laikys nesuirus. Ateinantis vietinės kuopos susirinkimas privalo atsibuti 9 spalnio. Velytina, kad kiekvienas išgalintis S. L. A. sąnarys prabutų, ir savo draugus atsivestų dėl padauginimo sąnarių skaitliaus. Dabar turbūt tik nors didesnė dalis į-tengs užsimokėti duoklę. Gaila būtų pradėtą darbą apleisti; nes tai yra vienatinė tautišką lietuvių dr-stė E. St. Louis Ill.

„Darbininkų Balsas“, Nr. 7 (17) š. m. korespondencijoj iš Škotijos, štai ką rašo: „Atvažiavo ir antras kunigas — Šlamas iš Londono; apsisitojo Glasgowe. Jisai pasivadino Lizdeika, jo brolis esąs išleis-tojum socijalistų laikraščio „Darbininkų Balso“; mat čionai nelabai bijosi socijalistų, tai norėjo uždirbti per socijalizmo užtarymą. Bet greitai sugavo: atsirado pažystamų iš Londono ir Šlamą pripažino“. Neišmanau, kaip tai gali būti? Pas mus teipgi yra kunigas kuris pats save vadina Bolieslavu Šlamu, ir sakosi tvėręs parapiją Londone; bet ten esą mažai lietuvių ir tie patį išsi-skirstę, todėl nieko gero negalėjęs nuveikti. Yra teipogi jį pažystančių, kaip ana J. Ramanauckas, kurie papasakoja, kaip jis turėjęs vaidus su parapijos komitetu Londone, ir kaip jam prisieję sprukti iš Anglijos į Ameriką. Katras iš tų dviejų Šlamų yra tikrasis kun. Šlamas? Apie buvusį Londone kun. Šlamą savo laiku patilpo nemažai žinių, su užmėtinėjimais; tik kunigų organai bandė jį teisinti. Nežinia dabar, kur jis tas Šlamas randasi, ar Škotijoj ar Amerikoj.

Kun. Šlamas į E. St. Louis Ill. parsikriaustęs pirmiausia atstatė parapijinį komitetą, ir atmetė visus parapijos įstatus, o pats viską paėmė į savo rankas, pinigus nuo parapijonų pradėjo teipogi kolektavoti pats. Už ką, žinoma, tarpu

parapijonų, ypatingai komite-to šalininkų pakilo didis pik-tumas ant kun. Š. Kiti buvo pradėję net ištikrųjų su juomi vaidytis; buvo net sueigą sušaukę, ant kurios nutarė kun. Š. skusti vyskupui. Bet matydami, kad kun. Š. nemaž jų nesihangsto, nutilo, pasiduo-dami ant kun. Š. valės. Šeip-jau kun. Šlamas išrodo daug geresniu už buvusius kunigus — Servetką ir Mašiotą, — ne vaikščioja prisigėręs, nekeikia žmonių ką jį maitina; teipogi duodasi suprasti, kad laikosi šiek tiek tėvyniškumo. Labai tankiai primena vietiniams lietuviams, kad myletų lietu-vystę, netarnautų lenkams; vietoje girtavimo, šį-tą lavin-tųsi, bandytų užsiimti prekys-tėmis ir tt.; užpereitą nedėldie-nį pajuokė carpalaikį, apie jo nelaimės karėje su japonais, primindamas, kad visi rėdžiai, ciecoriai ir karaliai yra didžiausiais draugijos plėšikais ir žmogžudžiais (beabejonės jis su tokiais išsitarymais musų kunigams pasirodys už anar-kistą! R.). Tokie išsitarymai daugeliui, su kunu ir dušia carui atsidavusiu lietuvių, pa-sirodė labai keistais, ir nekurie kalba: „Musiek unc ruskių kum nonė nusidiejęs, ka tap ano nebkont“, arba „ka tap krajų ruskis išgirstu anun bėšnekunt, už zyge išpravadytu i Cibira“. Bet pagal tikrą su-pratimą kun. Š. už tai ne tik nepeiktinas, bet velytina būtų, kad jis teisybę ir tankiau pa-sakytų.

Prasidėjęs straikams para-pijonai atsisakė kunigui pa-galves mokėt, nes pinigų ne-turį; mat nežinia buvo, kada straikai užsibaigs. Kun. Š. apsiėmė laukti iki kol turės gana pinigų ir liepė neskebau-ti. Bet daugelis neklausė; kaip tik sustraikavo, tuoj su-gryžo į mėsinyčias ir skebauja; mat nors „dievuočiai“, bet ku-nigo ne klauso. *J.J.R.*

Pittston, Pa. „Vienybės“ 34 n. patilpo vardai naujai prisirašiusių S. L. A. sąnarių, tarpe kurių teko užtėmyti pri-stojusius du sąnariu prie 7-tos kuopos nelegališkai: beje — V. Radvinavyčius ir P. Vis-kačka (kun. A. Miluko gim-naitis); minėti du lietuviai tapo priimti be kuopos susi-rinkimo. Reikia žinoti, kad jie buvo ir yra neilstanti S. L. A. priešai, ir nepermatomi gar-bintojai tamsybės... Prisi-dėdami prie kėlimo ergelio per sukviestas čia prakalbas, teip-gi prie „kryževojimo“ Dilio-nio, galėjo atkreipti atydą kiekvieno lietuviio. Nemisliju, jog minėti vyrai į teip trumpą laiką galėjo savo negražius pasielgimus suprasti ir atitai-syti! Jeigu suprato, kad darė iš nežinojimo, tai tas privalo būti pataisyta per kuopos su-sirinkimą. S. L. A. privalo paisyti, idant jo sąnariams ru-pėtų ne tik dauginimas skait-liaus, bet lygiai ir dora; tą tu-ri daboti ne vien viršininkai, bet ir kuopos ant savo susirin-kimų. *S. L. A. squarys.*

Brooklyno, N. Y. *Atsi-saukimas į lietuvius.* Užma-nymų pas mus yra daugybė, iš katrų randasi ir labai pagir-tinų; gailu vien, kad musų tautiečiai, pradėjęs kokį darbą dėl visuomenės labo arba pa-kėlimo draugų dvasiškai bei medegiškai, yra suvisu netikę prie agitacijos dėl įkunijimo kokio užmanymo. Vietiniai, kur užmanymas yra pakeltas su noru ir gerais velijimais kimba prie darbo; kiti maty-dami jų energiją, o turėdami kokius ypatingus nesutikimus tarp savęs daro konkurenciją ir stengias kiek galėdami kenkti. Pašaliečiai-gi, t. y. tautiečiai iš kitų lietuviškų kolonijų nors ir neprieštau-ja, bet gi padėti ir nenori. Ne-vienas pasako: — kam aš tu-riu savo kelis sunkiai uždirb-tus siųsti dėl kokios teu užma-

nytos „spekuliacijos“, kurios egzistencija man tik iš laikraščių tėra žinoma ir kurios pasekmės yra abejotinos? Kad mes ką dirbdami abejosime, tai geros ir naudingos pabaišos negalima laukti. Reikia patiems energiška dirbti ir savo draugus prie darbo klabininti; tuo kart galim tikėtis ko gero. Pavyzdžių, kiek užmanymų negali būti įkūnytais dėl stokos darbininkų ir agitatorių, netruksta: 26 gruodžio 1902 m. susitvėrė Brooklyn'e N. Y., „Lietuvių korporacija“, kurios mieriu yra — uždėti Suvienytose Valstijose prekytą drabužių ir išdirbimą jų. Iš pradžių gana gerai sekies, ir parėmėju, karštų agitatorių turėjo. Keletas mūsų „aristokratų“, matydami pasisekimą „L. Korp.“ ir užvydėdami jei to dėl nežinomos priežasties, sutvėrė kita korporacija po vardu „Tautiškas Namai“; jų mieriai nors yra labai augšti, bet labai sunkiai atsiekami stokstant tvarkos ir supratimo, kas šiandien tarp lietuvių plačiai viešpatauja; o savo pasirodymu padalino lietuvius į dvi partijas, — ir pirmą korporacijai, kurios mieriai nėra teip augšti ir sunkūs, labai užkenkia. Dabartės abi korporacijos turi po kelesdešimt sąnarių išpirkusių akcijas; bet jų įkūnijimas toli nuo galo! Kad vieton tverti dvi atskiras korporacijas tautiečiai, palikę nušaliai savo asabiškus nesutikimus, būtų rėmę vieną, tai galėtume tikėtis, kad jie būtų savo mierį atsiekę, arba bent prie jo prisitartinę. Tautiečiai, sutvėrusieji „L. Korp.“, matydami, jog jie yra silpni teip, kaip ir jų konkurentiška, pasikiau susitvėrusi korporacija, — pametė energiją prie darbavimos, ir korporacijos reikalai labai palengva pirmyn slenka; nes per arti 2 metus pardavė tik tai 58 akcijas po \$10, ir turi 48 sąnarius; tas skaitlius labai mažas dėl įvykdinimo korpo-

racijos mierių, kurios fundamentas turi būti tvirtas; o draugai netik ką nevaro agitacijos, bet kaip kurie net, apleidę Brooklyną, taikos kenktėjai, ir net per laikraščius siundo draugus ant direktorių, kad jie pareikalautų „išsiteisintų“ visokių, nuo nebuvusių nusidėjimų.

Taigi, mieli tautiečiai, kariams rupi kiek pakilimas pačių materijališkai, atsišaukiu jus vardan „L. Korp.“, kad pributumėt mums į pagelbą prie įvykdinimo pradėto sunkaus užsiėmimo. Nes gėda mums, kad visi mūsų užmanymai ir pasistengimai padaryti ką prakilnų, turi palikti tik žymę nepasisekimo ir netvirtumo bei nemylėjimo draugiško gyvenimo tarp mūsų. Juk yra tarp mus lietuvių apšvietų ir suprantančių reikalą prekybos, o gyvendami mieste liuos, kur skaitlius lietuvių yra mažas arba pradėti kokią prekytą neturi užtenkamai ar tai pajiegtų arba pritarėjų, tai gera proga jums prisidėti prie mūsų jau pradėto darbo ir darbuoties dėl savo gero ir pakelimo vardo lietuvių. Reikalaudami išaiškinimo arba konstitucijų, kurios už 10 c. žėdnam bus prisiūstos, kreipkities pas sekretorių.

Broliai! kuopkimes į krūvą, darbuokimes iš vien, remkime gerus užmanymus, apvaiskim vaidus ir girtavimus, o su sunkiais uždirtbais centais rupinkimes pakelti ir pagerinti savo ir draugų buvį! Vesdami gerą ir draugišką gyvenimą visi linksmiau ir geriau pragyvensime, ir pakelsime savo tautos vardą!

Taigi, broliai, ranka į ranką ir maiš prie darbo! Prie darbo, kurs yra augštas ir vertas savo įkūnyjimo!

Su guodone
Skr. Lietuvių Korporacijos
Fortunatas Bagočius,
276 Wythe Ave.,
Brooklyn, N. Y.

Los Angeles, Cal. Čia lietuviai materijališkai stovi labai gražiai. Uždarbį visi turi gerą. Daugumas iš jų turi po keletą nuosavių namų. Žodžiu sakant, yra visi „druti ir tvirti“. Tautiškume beveik visi apmirę. Čionai, vietoj uždėt draugystes arba kitką gerą veikti, tai — moteris pešas ir braizos kaip katės, o už jas užsistovinėdami ir vyrai kumsčiojas. Čia lietuviškai šnekėti ir nepradėk! — nes jie užmiršo! (nors angliškai šneka į pirštus rodydamies); apie draugystės uždėjimą čia nėra ir vilties. Buvo susitvėrusi kuopa S. L. A., bet, rodos, kad ir ta jau pakriko.

Tai mat, — kur minta turtai, ten vysta tautiška sąmonė!
Lietuvos sunus.

Maynard, Mass. 5 rugsėjo atsibuvo čia balius su prakalboms ir deklamacijoms, parengtas per vietinę Hudson ir Mynard, Mass., Lietuvių (kokią? R.) Dr-stę. Kalbėtojai buvo: M. Paltanavyčius iš Worcester, kurs atsiveže su savim mergaites, pasaldinusias susirinkusius grazioms deklamacijoms. p. M. P. kalbėjo apie reikalingumą tautiškų organizacijų ir suokė rašyties į T. M. D. Buvo atvykę dar kalbėtojai iš So. Boston, bet ant nelaimės, jau buvo pervėlai. Po prakalbų užmanius per p. M. P. publika sumetė kankintiniams \$1.60 aukų. Kalbėtojui ir deklamatorkoms labai gražiai padėkavojam.

Aukų rinkėjas.

Cleveland, O. 21 rugpjūčio 8 lietuviai nutarė sutverti socialistų kuopelę, kuri priklausys prie anglų socialistų centro. Kiekvienas sąnarys mokės ant mėnesio 25 centų dėl palaikymo socialistų partijos (o kiek iš to naudosis lietuviai socialistai, kurie nuo anglų negauna nė cento dėlei agitacijos reikalų? R.), kuri

tai yra vienintelei darbinikiška organizacija, ginanti reikalus luomos žmonių darbininkų. (Teisybė, tik ne lietuviu! R.) 11 rugs. turėjome viešą susirinkimą, ant kurio keturi nauji prisirašė.

K. Rutkus.

Susivienijimo L. A. reikalai. Naujai prisiraszė prie Susivienijimo Liet. Am.

S. Boston, Mass. 43 kuopa
Adomas Sabakonis
Aleks. Neviera
Motiejus Šmigelis
Jonas Petruškevyčius
Courtucy, Pa. dr. L. Darb.
Antanas Lekauckas
Vincas Navickas
San Francisco, California.
nauja dr. Sun. Lietuvos N.100
Valter Jasaitis
Juoz. K. Jankauckas
Juozas Daikus
Teofil Pragulbickis
Petras Šlipštikas
Pranas Narviša
Vincas Akramavyčius
Baltrius F. Tolis
Pranas Tamuliunas
Emilija Jankauckienė
Pranas Validis
Mikas Daikus
Kazys Leškus
Adom. Bizauckis
Plymouth, Pa. dr. Vytauto
Jieva Brizgintienė
Juozas Pukis
Rožė Pukienė

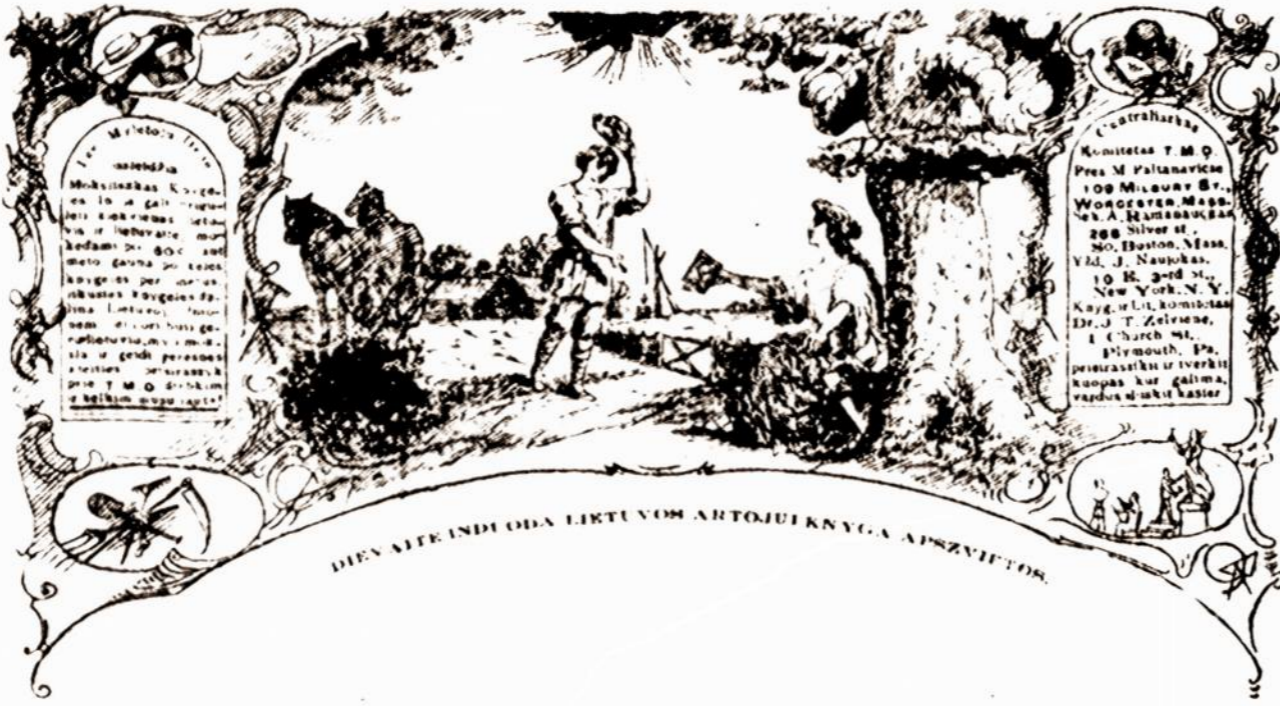
T. Astramskas.

S. L. A. sekretorius

Biskutį atydos!

Tie mūsų vientaučiai, kurie supranta rusišką kalbą, o nori apsipažinti su Rosijos ir visavietiniu revoliucijiniu judėjimu, gali kreiptis pas manę reikalaudami įvairių toje kalboje socializskų ir revoliucijinių rasztų, laikraszczių, apysakų ir tt.

J. O. Szirvydas,
401 E. Main str.
Plymouth, Pa.

Reikaluose Tėv. Myl. Dr.

„Chemija“ išsiuntinėjus, kuopos sukruoto šaukti susirinkimus, kad išdalinti knygeles ir pakalbinti naujus draugus prie T. M. D. Kiekvieno doro lietuvių pareiga, nueiti ant tokių susirinkimų, pasiklausti apie ką ten yra kalba. Jeigu randame geru turėti mokslą ir didesnę supratimą, negu mūsų vargingi tėvūčiai turėjo, tai turime kuoptis prie mokslinės organizacijos, T. M. D. Jeigu mums niekas nesiseka veikti, tai matomai dėlko: truksta mums mokslo. Todėl, brangūs tautiečiai, eikite ant susirinkimų, rašykites prie T. M. D., tobulinkites, kiek galėdami, kad pastoti suprantančiais vyrais, mokėtute keravoti savę ir visą mūsų tautą. Žinote, brangūs broliai, kad mes čia visi jauni, atėję iš mūsų tėvynės, galime rokuotis, jog esam smetona visos mūsų tautos. Lietuvoj likę vien seniai, jau jie nieko negali mislyti, nė veikti. Kiti mūsų broliai yra šaudomi per japonus. Mes, ir tik mes vieni esame laisvi, ir galim daug nuveikti dėl savęs ir mūsų tėvynės. Tik nebukime erškėčiuoti, nesipiaukime, bet dirbkime iš vieno tautiškuose reikaluose. Nesiskirstykime į bedievius ir fanatikus; darbuokimės, idant įgyti mokslą kaip juoną reikia padaryti ir kad nereikėtų kito protų gyventi, žiūrėti, kaip katėms, į kitų akis, vogti ir atimti nuo kitų. Jeigu mes nemėginsim moksliskai pakilti, mes turėsime gyventi tik iš trupinių, kuriuos svetimi mums numeta. Daugelis nutukusių biznierių, kurie nenori šelpiti lietuviškų reikalų, o iš lietuvių gyvena, sako, kad to lietuviško mokslo visai nereikės šelpiti; tuos, kurie apie tai rupinasi, išniekina, kaip tik išmano. Matomai, kad jie nesupranta, kaip daug prasikalsta niekindami tautos darbininkus, nuo kurių jie patys pralobo. Bet, palaukit broliai: išmoks ir kiti angliškos kalbos, ir galės pas svetimtautį nusipirkti, ko norės! Juk jūs ne nuo ko daugiau lobstat, kaip nuo lietuvių nemokančių kalbos! Ką jūs tada darysite? Konkurencijos juk visi jūs niekinanti lietuvių negalėsite varyti, nes jums trumpa su mokslu! — Brangūs organizatoriai — pirmyn! pirmyn! Darbuokimės, kad kuodaugiausia įgauti draugų, kad galėtume daugiau raštų išleidiuoti, nes dar daug mums ka truksta. Mūsų spēkos dar mažos, o darbas pirma mus stovi milžiniškas. Šioms dienoms pasiuntinėjom knygas kuopoms, ir į Prusus nusiuntėm 500 V. E. ir tlek pat „Chemiją“. Kadagi Prūsų lietuviai neapsiėmė dalinti mūsų knygas pagal 6 skyrsnio įstatų T.M.D., tai centr. kom. nutarė pavesti jiems dalinti pagal jų nuožiurą. Mėginom susirašyti su Prūsų T.M.D. kuopą klausdami, ar jie negalėtų prisiimti mūsų knygų išgabenimą į Didžiąją Lietuvą. Atsakymą gavom tokį: „esam

persilpni, kad galėtume paremti tą darbą dabar, bet turime vilį, kad toliau gal ir galėsime“. Pirmsėdis dar rašė, kad jiems sunku gauti draugų prie T.M.D., nes mokestis esanti jiems perdidelė!... Taigi tuom tarpu pergabenimo knygų klausimas pasiliko neišrištas. Pavasaryj buvo girdėtis apie „Aušrelę“; norėjom susižinoti, bet nieko negalima su jais nuveikti: jie randasi gana toli nuo sienos ir sunku su jais ką veikti. Žinoma, jie gali mus knygeles gauti, jei ateis pasiimti ten, kur jos guli. — Ateitė gal pasirodys ir geresnė mums, nes kadagi dabar jau pavelino Rusijoje spaudą, tai dabar „nekalto“ įtalpos k. galima bus parsiusiti tiesiog į Lietuvą per cenzurą, tik tegul rasis žmonės, kurie galėtų jas priimti. Paskutinė knygelė, „Žemės Istorija“, paduota į spaudą, tai paskutinis rankraštis, kaip girdėjau. Literatiškas mūsų komitetas bus malonus pasirupinti, ką ant toliau turime veikti? Jeigu nesiranda brolių, kurie paaukautų savo šventus darbus dėl tėvynės aukuro, tai ant toliau turėsime samdyti vertėjus iš kitų kalbų versti; ir kad prisirengti prie to, turime iš laiko pasirupinti. p. Daukšys atsisakė nuo Litr. Komiteto per laišką, vienok aš nesu galybėje paliuosuoti p. Daukšio. Visuomenė aprinko, tai tik ji gali ir paliuosuoti. Matote, broliai, kad mes širdingai jūsų reikalaujame; kaip jūs galite atsisakyti pirma laiko?

T. M. D. moksleivių kasa dar nepavesta „Aušros Dr-stei“; mes gavom už klausimą nuo „Aušros“, su kokioms išlygomis mes norim su jais moksleivių fondą suvienyti. Klausimas buvo perduotas Centr. Kom. sąnariams, kurie ne vienodai apie tą manė: vieni sakė, kad atiduodant mūsų fondą „Aušrai“ reikia reikalauti, kad T.M.D. Centr. K. žinotų, koki mokiniai yra šelpiami ir kartu, kad matyti visą stovį „Aušros“. Kitų nuomonės buvo tiktai reikalauti, kad galėtume perstatyti mokinius ant šelpimo; vėl norai buvo, kad nieko nežiūrėti, tik atiduoti pinigų ir daugiau nesirupinti su tuom. Dėlto šitas reikalas liekasi ant vėliaus: kaip rinksim naują Centr. Kom., tai paduosim ir tą klausimą ant balsų. Tuom tarpu turime vieną moksleivį p. V. Martišių, kuri kiek galėdami šelpkime; tai yra mūsų užduotė, baigti pradėtą darbą. Tiek, brangūs draugai, aš jums praėšu; jūs, turėdami susirinkimus, galite viską apkalbėti. Teipgi ir kitokių reikalų išrišimus galite mums prigelbėti, idant angų mūsų tautiškas ir moksliskas supratimas; tas priguli nuo mūsų pasišventimo.

Prez. T. M. D. M. Paltanavyčia.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės.“

Užsimokėjo:

Rochester, N. Y.

Nauji: Kaz. Jankus	60	P. Rankela	60
Kaz. Senkus	60	A. Rasiulis	60
Juoz. Stučka	60	J. Kranauckas	60
Step. Platakis	60	A. Glebauckas	60
Ign. Bubielis	60	A. Dapkus	60
Jon. Lesčinskas	60	Elzb. Niekiutė	60
Ant. Matukas	60	J. Gvergždis	60
Thomas, W. Va.	60	Z. Mažaika	60
Seni: V. Rinkevychia	60	Nauji: P. Karpavyčia	60
P. Zostautas	60	A. Rinkevychia	60
		A. Grimelis	60
		J. Jankus	60
		Sandwich, Ont., Canada.	
		Nauji: J. A. Gadeikis 3 dol.,	
		Stanisl. B. Mickevychia	60
		T.M.D. Sekr. A. Ramanauckas.	

Delei velionio J. Griesiaus bijografijos.

„Vienybės“ num. 38, 1902 m., p. V. Baratinskas apskelbė, jog šv. Jurgio draugystė iš Union City, Conn., apsiėmė išleisti velionio J. Griesiaus bijografiją (aprašymą gyvenimo), prie jos pridėti mokslinę knygutę į vieną, ir paskleisti tarpe lietuvių; pelnas bus — mokslaeiviams. Tam tikslui (surinkimui kaštų) dr. stė apsiėmė išleisti ant išlaimėjimo rašomą mašinukę likusę palaikuose velionio Griesiaus. Laimėjimas atsibuvo 14 vasario 1903 m., ir pagal p. V. Karbaucko atskaitą, „Vienybės“ n. 30 1903 m., gryno pelno (su aukoms) atliko \$38,80. Taigi nuo užmanymo praėjo daugiau kaip du metai, o nuo surinktų pinigų suviš vieni metai, ir nieko negirdėti apie nuveikimą šio darbo. Ar šv. Jurgio dr. stė stumia minėtą darbą pirmyn, ar gal jis nuskeno gilybėse užmiršties? Laikas būtų apie tai žinoti, nes šis yra visuomeniškas reikalas, o ne privatiškas šv. Jurgio draugystės „biznis“. Užtaigi visuomenė privalo apie jį rūpintis. Su guodone

J. Kazakevičia.

Iszkrites lapelis izs parlamento aktu.

Skaitome „Vien. Liet.“ 35n., jog Tėv. Myl. D. stės kuopos jau nubalsavo pavestą joms per savo centrališką komitetą klausimą, reikale prisidėjimo prie išleidimo knygos „apie lietuvius angliškoje kalboje“, parašytos per Drą J. Šliupą. Matome ten, kad didesnė pusė kuopų prisidėti nesutiko. To priežastį T. M. D. prezidentas, M. Paltanavičia, šiaip paaiškina: „mat mūsų nuomonės (keno: central komiteto savo tarp, ar T. M. D. su S. L. L. už kvietusiu prisidėti?) dar ant tiek nesutinka; gal daugiausia

dėlto, kad mūsų prasti žmonės menkai galėtų naudotis iš knygos angliškoj kalboj“.

Kad centrališko T. M. D. komiteto nuomonės nesutinka, tai aiškiai yra matoma; tas pasirodė nuo pat užsimezgimio to reikalo.—27 n. „Vien.“ prezidentas T. M. D. rašo: „Paskutiniu laiku Central. Kom. nutarė išleisti knygą „Kaipo Lietuviai yra nuskriausti ir skriaudžiami per caro valdžią“ ir tt.“ Jau 28 n. „Vienybės“ greitumu žaibo tas centrališko komiteto nutarymas apsisvertė ant kito šono: „Pirmiausia buvau pranešęs — rašote prezidentas T. M. D. — kad Centr. Kom. nutarė per pusę susidėti (jau nebeišleisti!) su S. L. L. išleidime knygos... Bet kad šitas reikalas pasirodo speciališkas, laujas, tai nutarėm duoti kuopoms ant nutarymo“. Toliaus prašo kuopas nubalsuoti, ar jos pritaria susidėti su S. L. L., ar ne.—Rezultatus matėme.—Disharmoniją central komitete patvirtina ir Dr. J. T. Želvienės atsiliepimas prezidentui, kur tarp kitko sako: „Tulų sąnarių Centr. Kom. sauališkas darbas, atliktas priešais įstatus draugystės, gali netikėtinau daug blėdies (ba!) pridirbti, arba bent nesusipratimo“. Tai gi sutikmiai su Dr. Želv. žodžiais, centr. kom. „tuli sąnariai“ buvo pasielgę ne sulyg T. M. D. įstatais. Ir tik dėka įsimaišymui „likusių“ C. K. sąnarių konstitucijoniškas prasizengimas prieš T. M. D. įstatus tapo prašalintas, ir „blėdies“ neatsitiko. Kas tas buvo per „speciališkumas“ tame gi reikale, apie kurį paminėjo prezidentas T. M. D. tai taip ir nedažinojome; jį jau turbut ir užtrauks pračities čydras.

Ir taip, dažinojome du nemėnos svarbos dalyku: 1) T. M. D. išleidime istoriškos knygos, parašytos per Dr. J. Šliupą angliškoje kalboje, neprisdės, nes: „T. M. D. mierys yra:

išleisti lietuviškas moksliskas knygas (žr. 28 n. „Vien.“ Dr. Želv.), o istorija pagal nuomonę „likusių“ sąnarių C. K. nepriklauso prie kategorijos moksliskų knygų...; 2) T. M. D. įstatai tapo išgelbėti nuo pavojaus būti sulauzytais ir išvengta tuom patim nuo „blėdies“... konkluzija: Tėv. Myl. D. stė randa, kad pranešimas pasaulei vargų, kokius mūsų tėvynė kenčia, yra darbu ne tėvynės sunų. Teatlieki jį kas kits!..

Ir kasgi tad tą knygą išleis? —dabar lieka klausimas.

Tėv. Myl. Dr. centr. kom. ir čia atbėga autoriui su pašalpa... a propos! norėjau sakyti su roda. Dr. Želviene sako: „...turime draugysčių, kurių mierys juk yra, kad supažindinti svetimtaučius su mūsų skriaudomis. Aš užmanyčiau, kad tokius raštus, kaip virš minėta knygelė angliškoj kalboj būtų palikta jų darbščioms rankoms išleisti (28 n. „V.“).“ Prezidentas T. M. D. vėl sako: „Nuo savęs velyčia tą knygelę išleisti už pinigus, kuriuos sudėjo delegatui, prie ko ir aš prisidedu... ir tt.“

Dabar autorius tos knygos jau tampa išgelbėtu iš to rūpesnio ir tik privalo padėkavoti už rodą (kuri, kaip paprastai, teipgi biskį sauališka, nes mes neturime valios nė ant tų draugysčių kaklo kabinties, nė kėsinties ant tų pinigų delegatui surinktų) ir laukti pradant garsinti mūsų tėvynės vargus per įvairias kazimierines, juozupines, mikolines ir k. kurios jau tiek gero mūsų tėvynėi padarė, o dar tiek žada padaryt!... Apie patarymą prezidento T. M. D., M. Paltanavičiaus, paimti pinigus surinktus dėl delegato ir jais užvaduoti tą, kas *priderėjo atlikti* Tėv. Myl. Dr. stėi, tai jau nėra ko ir kalbėti!... Matyt kad T. M. D. „ponai“ tikrai pavirto į beširdžius buržuazus, kad jie be graužimo sąžinės

gatavi būtų išplėsti paskutinį skatikelį, kuris yra suaukautas ir pašveštas dėl žmogaus vargdienio reikalų. Kiekvienas turintis nuovoką apie reikalingumą remti darbininkiškus reikalus taja patarme pasiūlytis iš gilumo širdies... Surinkti delegato kelionei pinigai priguli niekam kitam, kaip tik *darbininkiškai* (—*socijalistų partijai*); kadagi delegatura ir visi kiti su tuom sujungti reikalai bus atliekami *tiktai per ją*. Jeigu mes tokios partijos dar neturime, tai turime kuogreičiausia sutverti. Kaip greitai ji susitvers, tai ji turės pilną tiesą paimti visą apieką kaip delegatūros teip ir jos finansų. Ji paims tada ir visas aukas (jau esančias ir busimas nuo prabudusio lietuvių proletarijaus) į savo globą. Patarinėjimai tuos pinigus apverstai tai ant šio, tai ant kito, yra nuožni šventvagystė.

Kaslink patarymo T. M. D. sunaudoti darbininkiškus pinigus ant išleidimo augščiaus paminėtos knygos arba vėl nurodinėjimai autoriui ar S. L. L. kreipties prie tokių ir tokių draugysčių, tai tokios visos diplomatijos lyginasi diplomatijai anos lapės, kuri priėdusi vištienos ir kaitindamos prieš saulutę stirtoje šieno, davinėjo rodą išalkusiam vilkui pasisotinti žaliu šieneliu... Na, ar gi ne teip? Negana, ką jau su „speciališkumais“ ir „likusių“ C. K. sąnarių slėgimu atsisakė nuo sau prigulinčio darbo (tas darbas rods ne kiek jau ten pasiaukavimo ir reikalavo, nes S. L. L. kvietė tik pusiau prisidėti), bet dar išlošė komediją savo quasi-patrijotizmo iki galui su pavedimu balsavimui, kurio nb. visai ir nereikėjo: C. K. nutarymams rods dar niekados T. M. D. sąnariai nebandė daryti painių. Galiausia tie veidmainiški sągailavimai, pasiteisinimai ir rodos... Ko viskas tas yra vertas!...

Žengiame pirmyn!

Ežis.

Palemonas ir Girzduta.

Parašė M. D. S.

(Tąsa.)

Droždamas draučius rengėsi į karę;
Nes apie kares buvo daug girdėjęs.
Su piemenimis į laukus išėjęs
Su tuomi kardu avis, ožkas varė;
Ir vaikydamas pagal pilės murus,
Manė, kad kerta Lenkus ir Mozurus.
Tiklioji, grazi, mylenti Girzduta,
Ne vieną kartą kalną zengė, lipo;
Čia jos galvutė prie pušės nukrypo, —
Rimojo, liudo, lyg nuvytus ruta,
Nes rudens laike lijo lietus šaltas,
Jo aštrus lašai tėske skruostus baltus. —
Senovės laike, dėl susipratimo,
Dėl atsargumo, ant kalnų augstųjų,
Kurie kišojo iš miškų tamsiųjų,
Suneštos buvo malkos dėl degimo;
Tų laužų ugnis buvo zenklu karės,
Jeigu Žuvėdai pakilo nuo marės.
Ir viens nuo kito kalnai tolesniejie,
Ant kurių sargai pastatyti buvo,
Umai nelaimę skelbė per Lietuvą;
Tad umai kėlės vadai garsingiejie,
Ir rinko žmonės, ir prie ginklų statė,
Urmu puldami priešius nusikratė.
Vėlgi ant kartės iškelta drobulė,
Zenklino laimę ar didžią linksmybę... —
Štai žinios bėga su zaibo greitybe,
Kad Samogitjoj vyrai neprapuolė!...
Baltos drobulės visur plevėsuoja,
Pulkai kareivių linksmi atšvytruoja.
Ant kryžių-kelių, ant kalnų aukštųjų,
Ant melžių, tvorų, žmonių daug sulipo.
Ne viens nuo augšto ir žemyn nukrypo;
Buvo ir verksmo ir džiaugsmų didžiųjų,
Buriai, kaip mėliaus pakeles nustojo,
Bėgo, skubinos, kumbrino, rėpliojo.
Štai dulkės ruksta ir girdėt zvingimas!
Štai ginklai skamba ir vyrai dainuoja;
Štai moteronai gan išibučiuoja;
Štai vėl girdėti kudikių šaukimas,
Kur nuo mamučių bėgančių palikti,
Pradėjo šaukti ir verkti ir klykti.
Ne visi vyrai moters gyvas rado,
Ne visų pačių vyreliai parjojo.
Per tad neviena griaudžiai rėjojo;
Nebeiškiriant žmonos paties vado,
Kuri išgirdus mirtį tėvo savo,
Vyru apsakant apsiverkti gavo.
Bet kad ant mazo Borkaus pažiūrėjo,
Kūris prie tėvo ištiesė rankes, —
Linksmybės pilnos žvilgėjo akelės —
Visi liudnumai jo tėvų praėjo:
Abu vaikelio išmintybę mato,

Riešutų jieškant tėvs kišenes krato. —
Dievai naminiai: rupuzės ir žalčiai —
Geriau kaip visad papenėti buvo, —
Nes vietoj pieno smetona jiems kliuvo, —
Vartės po puodus, raitėsi pastalčiais.
Turtas ir laimė tuos namus aplaukė
Uztai, kad dievus papenėjo tankiai.
Palemons zaltį Keršį im' iš kinio,
Paded ant kelių, glosto ir bučiuoja;
O tas nuslinkęs žemyn jojo koja —
Priėdęs, gulti ein į samanynę,
Žalčio karuna, kaip žemčiugs žibėjo,
O jojo akis kaip zaibai blizgėjo.
Rupkė Tėtutė, kaip bakanas didi,
Po suolu kerčioj prie durių tupėjo, —
Kurią Girzduta riebiai nupenėjo.
O buvo margė, raupuoti ir sklidi —
Ir pasoginė iš Rojaus atvežta,
Pertai jai garbė kasdien buvo nešta. —
Ir vaikas augo ir turtai vis kilo,
Ir paduoniejie lyg už dievus laikė;
Su jų pagelba ir priešius išvaikė.
Kunigų pora dėl dievų pamylo!
Buvo laimingi — kunigs ir Lietuva
Pakol dievai jų sveiki, gyvi buvo.
Palemons daugel metų viešpatavo,
Platinas tauto, platinos ir viera,
Gimė dar sunai: Kunas, paskui Spėra.
Borkus nuo kryvių tokį mokslą gavo,
Kurs paslaptinis buvo mus tautoje,
O kurį kryviai vieni težinojo.
Buvo tai zenklai ant skurų rašyti,
Rėžti ant lentų, kalti ant akmenų,
Arba dazyti ant žinyčių sienų,
Nuo seno runoms tapo pavadinti.
Tas kurs tas runas gerai išžinojo,
Ant jųjų skaitė, tai yra runojo(25).
Taigi senoji toji mus gudrybė,
Kuri per mares Žuvėdijonėjo,
Iš kurios šiaurės žmonės išgudrėjo
Paskui įeinant į didžią galybę, —
Visai pas mumis tapo išniekinta,
Katalikystei kaip kelias čion mintą. —
Mylinti vyrą, duosna kunigienė
Girzduta, motė paveizdinga buvo;
Myli ją vyras, vaikai ir Lietuva,
Myli ją sena, jauna pakaleinė.
Deivės ją myli: kad ji naktyj snaudžia —
Jai verpia, siuva ir skalbia ir audžia.
Ir, žodžiu sakant, buvo su ja laimė:
Aitvaras nešė gintarus, smetoną;
— O kada lėkė — liepsna jo raudona
Apėmė naktyj panaktinį baimė.
Bet ant rytojaus kryvis jam pasakė,
Kad lobius neša ta šviesioji zvakė. —

(25) Pas Latvius: runat — kalbėti.

Toliaus bus.

Isz visur.

4 rugsėjo užpuolė didelės bandos krikščionių ant žydų miestelyj Rovno, Volyniaus gub., kur sako, daug žydų tapo pavojingai sumuštų, o jų krautuvės išplėstos ir išvogtos. — Panašūs užpuolimai buvo padaryti ir Smeloj, Kijevo gub., kur valdžia buk pasiuntusi net kareivius ir daug užpuolikų areštavoje. Čia sako, jog tamsuoliai išplėšę 98 privatiškus namus, ir 145 krautuves. Sužeistų teipgi esą dikčiai. — Mat ruskių popai neatsilieka darbuose nuo savo motinos valdžios: toji žmogždauja Mandziurijoj, o šie, bemelzdami Dievo, kad padėtų lieti kraują, namie nesnaudžia teipgi dirbė dėl caro. Jau gana buvo pritirta, kad žydų skerdynėse popai buvo slaptais ir net matomais vadais. Nekenos bus darbas ir čia, kaip jų.

Praneša laikraščiai žinias iš Queensland, Australijoje, kad vokiškoje provincijoje Naujos Guinėjės tenžemiečiai išmušę kelioliką kunigų misijonorių ir jų draugių zokoninkų. Užtai paskiaus kareiviai ėmė gaudyti už puolikus ir šešioliką jų nunoviję. — Eina gandas, kad tarpe tenbuvusių esąs slaptas suokalbis išžudyti visus baltuosius. — Tenelenda baltieji į nesavo vietą! Jeigugi jau nori nešti civilizaciją tarpe laukinių, — lai pasielgia su jais žmoniškai ir tenepavirsta į aršesnius laukinius... žvėris!...

Barcelonoj, Ispanijoje, eksplodavo dinamito bomba, pamesta ties anga šv. Juozapo prieglaudos namų, kuri nieko vienok nesužeidė. 5 anarkistai buk esą nužvelgti pametime bombos, kuriuos šaipai nori butinai prikergti ir prie kitos eksplozijos, anksčiau įvykusios, tiesos rumuose.

Lietuviu tauta

senoveje ir sziadien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

(Tęsa.)

už karalių Lenkijos, jeigu ne už dar didesnį. Reikalavo duonių nuo miesčionių ir chlopų, ir spraudėsi į reikalus moterystės bei giminės" (C. Goehring). Kunigija prie Vladislovo Hermano iš tiesų buvo valdymieru šalies.

Tiesų buvo nedaug, bet už tai įstatymai buvo šventai pildomi; štai jie: (anot *Luk. David*).

1. Garbinti savus dievus, o nepriimti svetimų dievų be pavelenės Kryvių Kryvaičio.

Matomas mieris sugaubti tautą vienoje tikyboje ir drutoje vienybėje.

2. Dievams patinka, kad Kryvė Kryvaičių but valdymieru tautos ir aiškintoju jų valios, o Vaidylučiams reikia atiduoti paguodoną kaip vietininkams jo valdžios.

3. Reikia dievus garbinti ir jiems atsiduoti su pasitikėjimu, nes iš jų mylistos turime žemę, ant kurios gyvename ir kuri mus maitina, o potam duos dar gausesnes žemes. Mirusiems dievai duos savo garbintojams gražias pačias, daug vaikų, gardžius valgius, saldžius gėrimus, vasarą baltą drabužį, o žiemą šiltus kailinius ir miegą ant minkštų patalynių. Nedoreliams gi atsiųs čion verksmą ir kankynes kitame sviete.

4. Kaimynus, kurie garbino mūsų dievus, reikia skaityti už draugus, o su žmonėmis kitokios tikybos reikia be paliovos kariauti.

Tas įstatymas parodo vienybę tautišką Prusų, Jatvių, Lietuvių ir Latvių (ir kitų—Krivčių!), nes jie klausė kryvulės! Tik vėlesni likimai perskyrė, kas priklausė į vieną kruvą.

5. Koznas gali turėti tris pačias, bet pirmoji turi būti ukininke ir ponia namų.

6. Kas serga nepagydoma liga, ar kenčia ilgą ir kamuojantį neišteklių, tam vale susideginti ant stirto, nes tarnai mūsų dievų, ne verkti, bet linksmintiesi turi.

7. Jeigu kas prie sveikos galvos panorės ant aukos dievams sudeginti ką iš savo šeimynos ar vaikų, to nereikia jam drausti, nes ugnis apvalo žmogų ir jis tampa vertu gyventi su dievais.

8. Jeigu katras iš susituokėlių susizagia, vyras ar pati, tad po užtektino persitikrinimo reikia sudeginti atokiui nuo veido dievų, pelenus išbarstyti ant kryžkelių, o jų ainiai neturi tiesos pastoti Vaidylučiais.

9. Jeigu pati neklauso vyro, pats turi tiesą ją sudeginti, o seseris nepaklusniosios pačios apdengs gėda, kam nemokino pakaros dėl dievų ir vyro.

10. Jeigu kas sužags merginą ar svetimą pačią, ana gali jį palei įstatymus sudeginti, nes jis pasisotino raskaziūmi jos gėdos.

11. Kas atims nekaltybę mergai, turi su ja apsivesti; o jei jau turėtų pačias, tegul bus užsiundytas šunymis, nes apdergė luomą dievų, kurie ar yra apsivedę ar vienytyčiau.

12. Jeigu kas ką užmuša, lavoną turi atiduoti giminaičiams, kurie turi tiesą ar jį patį užmušti ar paleisti ant valios. —Tur-but turėjo tiesą atsipirkti.

13. Sugautą bevagiant, pirmą kart reikia rykštėmis nu-plakti,—antrą kart lazdomis tvoti,—o trečią kart pavesti šunymis ant sudraskymo atokiui nuo veido dievų.

14. Niekas neturi tiesos priversti kitą į darbą, be abipusiško sutarimo.

Tas įstatymas nesikišo nevalninkų. Matyt, kad kaimiečiai buvo iš pradžių valni ir sėdėjo ant žemės, mokėdami tulą duoklę ar atlikdami lažas dėl galingųjų; matyt kilo įstatymas iš atsitikusių suvaržymų.

15. Už vyresnį, pirmesnį tas tik turi skaitytiesi, kas turi greitesnius arklius, kas pirmas stoja į vieta.

16. Kas netenka pačios, tuojau turi paimti kitą, nes nepritinka ilgai liudėti po moterei (tik 8 dienas). Radus sužadėtinę, galima su ja gyventi ir pirm šliubo, tik reikia sudeginti ant aukos dievams gaidį ir vištą.

Matomai rupėjo dauginti liūdį, sveiką ir naudingą.

17. Mirus vyrui, kad lieka pati be vaikų ir ne neščia, tad ji neturi atsakyti nė vienam norinčiam suteikti jai ainius. Jeigu ji pasirodys esanti nevaisinga, tegul eina į Vaidylutes ir žmonės jos valsčiaus turi ją užlaikyti savu kaštu.

Tokius įstatymus suteikęs esąs Vaidavutis su Pruteniu. Paskui Jerma ar Erma, pati kunigaikščio Varmo, Vaidavučio sunaus, dar tokius pridėjo: jeigu moteris sužags viernumą moterystės, reikia jai pririšti prie kaklo keturis akmenius ir vedzioti ją nuo kaimo iki kaimui, iki neišriš Kryvių Kryvaitis. Pačiai, kuri užgavo vyrą, pavelyta yra nupjauti nosį ir atimti visas tiesas valdyme namų. Pačią, kuri kolioja vyrą, jegu yra jauna, galima išplakti rykštėmis, o jei sena ir bjauri, sudeginti.—Visatinai, visi prasikaltimai baudžiami buvo tiesa atkeršto: mirtis—mirčia, žaisda—žaisda. Už užmuštus keršyjo giminaičiai, bet jeigu žmogžuda pasislėpė dievų name valnu pasilikdavo. Dvikovysta buvo vartonėje. Seniai, moters ar koliekos išsirinkti galėjo sau vietininkus. Visi tie įstatymai buvo pašvęsti amžiais ir gyveno padaviniuose tautos. Tie įstatymai nebuvo rašyti.

Tikėjimas senovės Lietuvių.

Senoviška Lietuvių tikyba netolymais stovi nuo Indų ir Parsių tikėjimo. Padievinimas dangiškujų gumulų, ir žemės, buvo čion principu, prie kurio glaudėsi teipgi garbinimas ugnies, šviesos arba gyvasties. Gal senoviškiausias garbinimas ugnies, šviesos, jungdamasi su garbinimu saulės, žvaigždžių ir žemiškos ugnies, iki pastaram laikui viešpatavo liet. mythologijoje. Garbindami saulę, žvaigždes ir ugnį Lietuviai davė garbę visatinai gyvatai: ir tam, kas yra visatina gyvastimi, ir kuriame bei iš kurio dėkos viskas gyvuoja.

Garbinimas *Saulės* pas Lietuvius buvo nuo senų senovės: prie to jungėsi įdievinimas *Mėnulio* ir *Žvaigždžių*, kurias laikė už ainius pirmapradinio židinio.

Saulę garbino po vardais Laimės ir Ledos, ir Sutvertos; ji buvo motina svieto: šviesa ir ugnis gimdo viską. Motina saulė kasdien kėlėsi iš patalo savo palociuje rytų žemėje, kurią Lietuviai gerbė kaip pirmą tėvynę, į kurią net dvasios grįžo ant laimingo nemirtinumo, tekėjo virš plokštą lygumą vežime, pakinkytame su trejetu arklių: sidabrinium, auksiniu ir deimantiniu, ir leides: į mares dėl maudymosi.

(Toliaus bus.)

Reikalingi mainieriai.

Mes norime šimtus mainieriu ir liudnotoju, dėl Saft Coal mainių į Virginiją, į didelį miestuką. Yra katalikiška bažnyčia, kunigas, daktaras, dovanai škala, knygynas, dėl šeimynų krautuvės. Kompanija duoda pusę kelionės iš Pottsville, Pa., iki augščiau minėtai vietai, teipgi parupina namus su daigtais dėl šeimynų, randa nuo \$5,00 iki \$8,00 ant mėn. mainieriams pristato tulšis, anglis 6 pėdų augšta, vandens ir gazų nėra, rumuose 60 ct., headinguose 70 ct. už karą, darbas tik su pikiais, kompanija anglis kitur nesiunčia, daro Coksus, darbo užtektinai ant visados, lietuvių yra daug, kas nori visados dirbti teatvažiuoja į Pottsville kiekvieną dieną dėl kelionės ar rašo dėl informacijų pas:

W. G. Clyford,
118 Mahantongo str.,
Pottsville, Pa.

Susirinkimai.

West Lynn, Mass. šv. Kazimiero Dr-stės arba 77 k. S. L. A. parengia mass-mitingą su prakalboms, nedėlioį 2 spalnio, ant salės 160 Market str. ir kampas Monroe. Prasidės 2 po pietų. Todėl užkvičiame visus vietinius ir aplinkinius lietuvius ir lietuvaives kuoskaitlingiausia susirinkti, nes bus svarbios prakalbos ir numazintas įstojimas į dr-stę iki 50 centų. *Komitetas.*

Shenandoah, Pa., bertaininis susirinkimas 23 k. S. L. A. 2 spalnio 3 val. po pietų, p. Wilkinsono svetainėj ant kampo Lloyd ir N. Main str. Teiksitės visi sąnariai pributi dėl užsimokėjimo duoklės ir norinti prisirašyti. *J. Kunca.*

New Britain, Ct., 37 k. S. L. A., dr-stės Keistučio susir. 7 spalnio, 7:30 vakare bažnytinėj salėj. Kvičiame visus sąnarius užsimokėti duoklę ir norinčius prisirašyti. *Komit.*

Pittsburg, Pa., T.M.D. susir. 2 spalnio, 2 po pietų po nr. 2216 Tustin str. Meldžiame visus sąnarius užsimokėti duoklę ir atsivesti naujus prisirašyti. Bus podraug išdalinta „Chemija“. *Komitetas.*

S. Boston, Mass., k. T.M.D. 2 spalnio, 5 po pietų ant lietuviškos slės, 166 Broadway. Užprašom visus senus sąnarius užsimokėti duoklę ir atsivesti naujus. Bus išdalinta gražios knygutės, ir parengta prakalbos. Susirinkite visi kas tik galėsite. *Komitetas.*

Prakalbos ir Balius!

Philadelphia, Pa. Lietuviškas Laisvės Kliubas 943 S. 2-tros ulyčios parengia apvaikštinėjimą 10-metinių sukaktuvių panedėlio vakare 7:30. 24 d. Spalnio (Oct.). Prasidės paroda iš Kliubo namo ir trauks su muzika į salę New Pennsylvania Hall po nr. 28-32 S. 6-tos ulyčios. Bus prakalbos, o paskui balius. Užkvičiame visus vietinius ir aplinkinius, o tikimės, kad busite viskuom užgaudinti. *Komitetas.*

Pajieszkėjimai.

Pajieskau savo švoGERIŲ: Vinco Šugždos ir Rasimavyčiaus. Abu paeina iš Suvalkų gub., Vilkaviškio pav., Vaitkabalių gminos, Gražskių parapijos, kaimo Strazdinės. 15 metų kaip Amerikoje. Meldžiu atsišaukti pas:

Mikolą Žemaitį,
452 New Elm str.
East Conshohocken, Pa.

Pajieskau savo draugo Konstantino Jasulaičio, paeina iš Suvalkų gub., Vilkaviškio gmino (tur but ir pavieto?). Teiberių kaimo. Waterbury pragyveno 4 metus, iš ten išvažiavo New York ir ir iš ten nežinau kur nuvyko. Turiu labai svarbų reikalą. Teatsišaukia jis pats ar kas kitas apie jį praneša ant šio adreso:

Ant. Žilinskas,
840 Bank str., Waterbury, Ct.

Pajieskome sš Agota Čelkienė ir miano vyras Kazys, Baltraus Jankaucko savo brolio, gyveno aplink New Yorką, paeina iš Suvalkų gub., Senapilės pav., Gudelių valsčiaus, Subščiškių kaimo. Meldžiu atsišaukti ant šio adreso:

Kazys Čelkus,
Box 365, Turners Falls, Mass.

Pareiga ateivių ukėsu Pennsylvanijos.

Dėl ju pačių gerovės ir atsimenant ka republikonu partija yra padarius dėl jų, turi balsuoti tiesiog republikonišką tikieta.

Maine ir Vermont valstijos jau yra davę daugybę balsų republikonom, ženklas kad prezidentas Roosevelt ir republikonu kongresas bus išrinkti ir dar Pennsylvania kuopuojasi daugybę balsų dėl republikonų kaip dar niekad nėra gavę. Senatorius Penros, valstijos pirmsėdis ir Col. W. R. Andrews valstijos raštininkas yra surengę balsavimus ir tikisi laimėti daugybę balsų.

Sioje pabaigoje jie laukę pagelbos iš ateivių ukėsu šio stėto.

Yra netoli milijonas ateivių šiam stėte kurie yra kalti už savo gyvenimą ir pagerinta buvį. Nuo išrinkimo Lincoln 1880 metose šis stėtas visados duoda daugybę balsų republikoniškiems kandidatams ant prezidento, ir teip šis stėtas yra republikoniškas per 43 metus, ir prie republikoniškos partijos ateiviai tur gerus darbus mainose, pabrikuos ir ant gelezinkelio. Tukstančiai iš jų pasibudavojo namus, turi krautuves, yra užsiemę kupčys:ēm. Juju sunus yra advokatais, daktarais, bankiereis; dukters mokytojos, stenograpers, pardavėjos, jų vaikai mokinami stėto mokslainėse. Už tai yra skolingi parėmimą republikoniškos partijos Dauguma yra išrinkti į publiškus offisus už tai turi būti dėkingi republikonu partijai.

Kiekvieną metą draugai, giminės ir tautiečiai ateina į šią valstiją ir randa darbą ir gerą gyvenimą, už gerą valdžę republikonu partijos. Už šią geradėjystę yra kalti suteikti daugybę balsų šį rudenį.

Senatorius Penros draugas darbininkų kurs yra tiek daug dirbęs dėl sugadinimo straiko ir daugybę gelbėjas. Jis nori kad balsuotu. Balsavimo vietos atidaros nuo 7 iš ryto iki 7 vakare. Eikite kiekvienas balsuoti iš jus ir balsuokite už republikonizka tikieta.

Tas yra lengva. Nerankiokite iš tikieto balsuokite tiesiog.

Jus parodysite Prezidentui Roosevelt draugiszkumą su daugumu balsų, ir nusiusite žmones į kongresą kurie darbuosis dėl jus gerovės, pasiuntinius ant kurių galite pasitikėti paremdami republikonu partija pagerinsite buvį szioje szalyje.

Balsuokite už šiuos kandidatus.

Prezidentas Theodore Roosevelt.
Vice-Prezi. Char. W. Fairbanks
Supreme Court John P. Elkin.
Congressman Henry W. Palmer.
Stėto Senator Sterling R. Catlin.

Reprezentatai.

1 District	Edward H. Williams.
2 "	George Ross.
3 "	David P. Reese.
4 "	Griffin E. Jones.
5 "	
6 "	Lorrie H. Holcomb.

Viltis dėl visų

reikalinga praktika ir patarimas nuo Scranton žmogaus.

Daugelis daktarų yra pasakę kad ta nelaimingoji inkstų liga yra neišgydoma. Mes perstatom praktiką unaravo Scrantų žmogaus, kurs yra išsigydęs jau šeši metai Doans Kidney Pills ir yra sveikas šiame laike. Doans Kidney Pills veike tiesiog ant inkstų, dieglio, vandeninės ir visokių inkstų ligų. Čia yra patarimas ta ligą sergantiem.

U. M. Williams 330 S. Hyde Park Ave. Scranton, Pa. sako: Mano praktika Doans Kidney Pills buvo plačiai garsintos Scrantų gazetose per manę. Aš vartoju prieš aštuonis metus Doans Kidney Pills, nuo niežėjimo, skaudėjimo kryžiaus ir suregulavojimo vidurių. Daugelis žmonių yra išsigydę per rekomendacija Scrantų žmonių kurie yra išsigydę nuo 1 box. Kiek aš patyriau Doans Kidney Pills yra geriausios gyduolės kokios tiktai yra. Į 8 metus vartoju tik porą kartų bet visados pagelbėjo.

Ant pardavimo yra kromuose, prekė 50ct. Foster Milburn Co. Buffalo, N. Y., agentas ant Suvienytų Valstijų. Nepamirškite vardo Doans ir neimkite kitokias.

Nauji lapeliai apie Socializma!

Mieli Draugai!

Dabar ir vėla yra nauji lapeliai išėję tik iš po spaudos; brošiurėlės didume 6-9 colių šešiolika puslapių. Intalpa tos brošiurėlės. „Socialistų Platforma“ (supaveikslėliu) „Trustai Kapitalistų“ „Kiek yra moterių darbininkių Amerike U. S.“ „Gerai suprantanti (?) perstatytojai“ „Saldoma savastis“ „Labdarystė kapitalistų“ (su paveikslėliu) „Siberija Amerikoje, Colorados Valstijoje U. S.“ (su paveikslėliu). Kiekvionas, kursai tik prisiųs 10 centų aplaikiš penkes tokias brošiurėles. Norinti platinti socializmą rašykite tuojaus pas K. RUTKUS, 584 Hamilton st., Cleveland, Ohio.

„Vienybės“ redakciją telephonas (PEOPLE'S telephone) 7145.

Dr. J. Szliupas,

328 Federal str. Philadelphia, Pa.
47-50-A (Keystone Telephone)

Nuo Redakcijos.

Už korespondencijas ir apgarsinimus „Vienybės“ redakcija neatsako.